

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 112/2026

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE:

DNE: 15. července 2026

VE VĚCI: žádost o poskytnutí informací podle zákona č.106/1999 Sb. ze dne 7.7.2026

Vážení,

k Vaší žádosti doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 7.7.2026 zasíláme požadovaná anonymizovaná rozhodnutí, kde trestní soud v roce 2021 rozhodoval o vině a trestu za spáchání trestného činu pohlavní zneužívání podle § 187 tr. zákoníku.

S pozdravem

Mgr. Roman Kotátko v.r.
předseda okresního soudu

Sbodu s prvopisem potvrzuje: Bc. Zuzana Koppanová

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Blauky Fedorkové a přísedících Doris Brychové a Kvetoslavy Libalové v hlavním líčení konaném dne 16. června 2021

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

I.

v přesně nezjištěné době od 3. 11. 2018, tj. po dovršení 15tého roku poškozené [REDACTED] narozené [REDACTED] do 28. 6. 2019 v obci [REDACTED] okres [REDACTED] v [REDACTED] v rodinném domě č. p. [REDACTED] kde bydlel společně se svou [REDACTED] narozenou [REDACTED] a jejími dětmi, využil svého postavení strýce žijícího ve společné domácnosti a zneužil nízkých rozumových schopností poškozené, která je očividně mentálně zaostalá a rozumově odpovídá věku dítěte [REDACTED]

1. v [REDACTED] v pokoji, kde přespával, obžalovaný vyzval [REDACTED] aby se svlékla, lehla si na postel a dala nohy od sebe, kdy poškozená vzhledem ke své nízké mentální úrovni a postavení obžalovaného v rodině tyto pokyny splnila, obžalovaný si na ní lehl, pronikl svým penisem do jejího přirození a vykonal na ní soulož, a to i přesto, že se poškozená dala najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním, když se snažila vymáknout z pod jeho těla a říkala mu, že jí to bolí, avšak s ohledem na fyzickou převahu obžalovaného se jí to nepodařilo,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

2. vešel ve večerních hodinách do pokoje, kde spala poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] kterou probudil s tím, že pokud ho neposlechné, bude mít celý týden peklo, načež za ním poškozená ze strachu odešla do jeho pokoje v [REDAKCE] kde jí obžalovaný řekl, aby ho uspokojila orálně, nebo nepůjde spát, poté ji za ruku přitáhl k posteli, na které seděl, a přikázal jí, aby si vzala jeho přirození do svých úst a olizovala mu jej, což poškozená odmítla, na to ji chytil za krk a silou ji tlačil hlavu do svého rozkroku, čemuž se poškozená bránila a hlavou se snažila uhnout, načež ji obžalovaný udeřil dvěma fackami do oblasti ucha a jednou fackou do břicha,
3. v [REDAKCE] v pokoji, kde přespával, kdy seděl na posteli se staženými slípy, přikázal poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] aby se svlékla a nahá si na něj obkročmo tváří v tvář posadila, kdy tato jej ze strachu z něj a s ohledem na její mentální retardaci i postavení obžalovaného v rodině uposlechla, posadila se na jeho klín, následně po několika pokusech zasunul své přirození do jejího a vykonal na ni soulož,
4. v [REDAKCE] v pokoji, kde přespával, kdy seděl na posteli se staženými slípy, přikázal poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] aby mu uchopila jeho přirození a pohyby dráždila jeho penis, kdy tato jej ze strachu z něj a s ohledem na její mentální retardaci i postavení obžalovaného v rodině uposlechla a penis mu třela až do jeho vyvrcholení,
5. dále poškozené přikázal, aby s ním šla na půdu v uvedeném domě, poškozená jej následovala a tam ji vyzval, aby si svlékla kraťasy a spodní prádlo a opřela se rukama o bedru, která stála před ní, kdy tato jej ze strachu z něj a s ohledem na její mentální retardaci i postavení obžalovaného v rodině uposlechla, obžalovaný uzamkl dveře půdy, sám si stáhl tepláky a slípy, postavil se za poškozenou a poté svým penisem vnikl do jejího análního otvoru a vykonal na ní anální soulož,

II.

dne 22. 7. 2019 ve večerních hodinách, poté, co [REDAKCE] [REDAKCE] narozená [REDAKCE] [REDAKCE] podala dne 16. 7. 2019 na Policii ČR trestní oznámení, v němž uvedla, že obžalovaný v [REDAKCE] v němž obžalovaný i ona se svými dětmi společně bydleli, opakovaně nutil její dceru [REDAKCE] [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] k sexuálním praktikám, původně popsáním pod body I. a II. výrokové části obžaloby, ačkoli ta mu dala najevo svůj nesouhlas, kdy trestní věc byla prověřována u Policie ČR, Krajské ředitelství policie [REDAKCE] kraje, Územní odbor [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] pod sp. zn. [REDAKCE] a uvedeného dne byly zahájeny úkony trestního řízení pro přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, z dosud neustanoveného telefonního čísla, zatelefonoval poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] na její telefonní číslo [REDAKCE] ta hovor přijala, a poté, co jí obžalovaný řekl, aby máma stáhla oznámení, předala telefon své matce – [REDAKCE] [REDAKCE] načež té obžalovaný po slovních vulgárních urážkách řekl, aby stáhla trestní oznámení, které na něj podala, a pokud tak neučiní, že se postará, aby všech pět jejich dětí odvezli do [REDAKCE] přičemž s ohledem na agresivní chování obžalovaného, kterého se dopouštěl v době, kdy žili ve společné domácnosti, vzteku, který měl, protože jej vyhodila z domu, poté, co zjistila, že má sex s její nezletilou dcerou [REDAKCE] jakož i s ohledem na špatnou situaci v rodině, která byla šetřena sociální pracovníci, v ní tato výhrůžka vyvolala důvodnou obavu z toho, že jí obžalovaný může přivodit problémy a že by jí mohly být její děti odebrány do ústavního zařízení, přičemž tyto výhrůžky byly způsobily zmíněné problémy přivodit a způsobit tak [REDAKCE] [REDAKCE] vážnou, těžkou újmu a [REDAKCE] [REDAKCE] byla osobou jejíž svědectví mohlo napomoci řádnému objasnění věci,

tedy

pod bodem I.:

jíného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a současně k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti,

pod bodem II.:

jíného pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a čin spáchal na svědkovi,

čímž spáchal

pod bodem I.:

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku,

pod bodem II.:

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhonnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [REDAKCE], se svým nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se podle § 226 písm. a) trestního řádu obžalovaný [REDAKCE]

zprošťuje obžaloby, pro skutek původně uvedený pod bodem I. obžaloby, že

v přesně nezjištěné době nejméně od poloviny měsíce června roku 2018 do 3. 11. 2018 v obci [REDAKCE] okres [REDAKCE] v [REDAKCE] č. p. [REDAKCE] kde bydlel společně se svou sestrou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] a jejími dětmi, nejméně v jednom případě v pokoji v [REDAKCE] ve kterém přespával, pohlavně zneužil svou nezletilou neteč [REDAKCE], a to tím způsobem, že využil situace, kdy se ocitli sami v jeho pokoji, a ač věděl, že jmenovaná je osobou mladší 15 let, že je rozumově zaostalá a odpovídá věku dítěte [REDAKCE], vyzval ji, aby se svlékla a lehla si na jeho postel, což nezletilá učinila, poté ji opakovaně stíkal své prsty do jejího přirození, čemuž se nezletilá nebránila, jeho jednání strpěla, přičemž zneužil svého postavení strýce, kterému byla nezletilá v době nepřítomnosti matky svěřena do jeho dozoru a ke kterému měla nezletilá respekt a důvěru, v důsledku čehož jej nezletilá uposlechla a strpěla jeho jednání, čímž ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj nezletilé, neboť nezletilou vystavil nebezpečí předčasného zahájení sexuálního života,

čímž měl spáchat

zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl stíhán.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

Odůvodnění:

1. V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.
2. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] v hlavním líčení využil svého zákonného práva a ve věci nevypovídal. Soud z tohoto důvodu proto přečetl v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu protokol o jeho výpovědi z přípravného řízení na č. l. 76-81, v němž spíáchání skutků uvedených v obžalobě zčásti popřel. Uvedl, že se k paní [REDAKCE] přistěhoval dne 26. 7. 2018, [REDAKCE] zná od jejího narození dne [REDAKCE] je [REDAKCE] [REDAKCE] je to na ní od pohledu vidět, rozumově mu připadala na [REDAKCE] věk. V době, kdy se k [REDAKCE] nastěhoval, bylo [REDAKCE] [REDAKCE] let. On bydlel sám v malé místnosti v patře domu. Není pravda, že by s [REDAKCE] v době, kdy jí bylo [REDAKCE] let, dělal to, co je uvedeno v usnesení o zahájení trestního stíhání. [REDAKCE] za ním do pokoje chodila sama, masírovala mu záda. Doznal se k tomu, že měl s [REDAKCE] sex, [REDAKCE] se mu líbila, sex chtěli oba, věděl o tom, že je panina a neměla žádné sexuální zkušenosti, neřekla mu to, ale bylo mu to jasné. Neřekla mu přímě, že by s ním chtěla mít sex, ale vyplynulo to ze situace, když za ním chodila do pokoje a i všude jinde. Během pohlavního styku mu řekla, že jí to bolí, ale nesnažila se mu vymknout, on jí řekl, aby šla dolů, ale odpovíděla, že nepůjde a dál v sexu pokračovala. K orálnímu sexu, který by prováděla [REDAKCE] jemu, nedošlo, ale je pravda, že on jí orální sex prováděl. Zcela popřel, že by [REDAKCE] při sexu uhočil, nebo že by při sexu seděla obnažená na jeho klíně. Je pravda, že mu [REDAKCE] v jeho pokoji večer několikrát na jeho žádost prováděla masturbaci, dělala to dobrovolně. Je také pravda, že na ní na půdě vykonal anální soulož, nedala mu najevo, že styk nechce. V rodině paní [REDAKCE] se občas projevil agresivně, za tu dobu, co tam bydlel, to bylo asi ve třech až čtyřech případech, je pravda, že rozbil sporák, důvodem jeho agrese bylo chování [REDAKCE] [REDAKCE] většinou to bylo kvůli pořádku a úklidu v domácnosti. Paní [REDAKCE] jej pak z domu vyhodila, dozvěděl se, že jej s [REDAKCE] při sexu přistihla. Pak přebýval v [REDAKCE] byla tam s ním i [REDAKCE] v té době k pohlavnímu styku již nedošlo, měla menstruaci. Pokud jde o jeho sexuální orientaci, je heterosexuál. Obžalovaný se doznal k tomu, že později volal [REDAKCE] a žádal ji, aby její matka podání trestního oznámení stáhla, nevyhrožoval jí, ale je pravda, že jí asi 20x před telefonátem řekl, že jí nechá děti odebrat do [REDAKCE] z důvodu, že dům má špatnou střechu, která až spadne, tak všechny zabije, a taky proto, že z domu udělali smetiště, ale neudělal to. Sex měl s [REDAKCE] až v roce 2019. [REDAKCE] jej nejdříve brala jako strejdu, pak spolu chodili, byli milenecký pár a teď jej nenávidí. Myslí si, že byla do něj zamilovaná, protože chodila k němu do pokoje. On byl do ní také zamilovaný.
3. V hlavním líčení byl přehrán DVD záznam o výsledku poškozené [REDAKCE] která vypovéděla, že jí je [REDAKCE] let, je žákyní [REDAKCE] [REDAKCE] Obžalovaný je její strejda, přišel k ní po pohřbu jejího táty, předtím jej neznala. Když u nich byl asi týden a seděl vedle ní, dal jí ruku do míst, kde má kalhoty, ona mu ji dala pryč a šla si sednout jinam. Když pak byla v kuchyni, napsal jí na messenger, že má na výběr, buď dva prsty, nebo to dá do ní, neodpověděla. Pak, když šla nahoru a ležela na posteli, dal do ní strejda dva prsty, potom odešla. Jindy chtěl, aby mu „to“ vzala do ruky. Když začala škola, řekla mu, že se půjde natáhnout, on přišel do pokoje, odkryl deku, kterou byla přikrytá, a protože mu neodepisovala, tak jí řekl „to si děláš prdel“ a pak řekl, že bude mít peklo. Jednou za ním přišla do pokoje, jen tak se na něj podívat a on chtěl, aby mu „to“ vzala do pusy a lízala mu „to“, ona odmítla, že jí je blbě, tak dostala první facku, potom dostala dvě facky přes ucho, pořád ji chytil za krk a táhlul ji hlavou dolů a ona opakovala, že nechce. Pak ji „fláknul“ rukou do břícha, a když chtěla odejít, řekl, že nikam nepůjde, dokud ho neuspokojí, zůstala v pokoji do rána. Měla jít do školy, ale byla z noci „vyřízená“ a unavená. Jednou, když byla na chodbě, řekl jí, aby šla na půdu, ona s ním šla, nevěděla, co chce udělat. Na půdě ji přikázal, aby si sundala kraťasy a kalhotky a opřela se, ona poslechla, protože se strejdy bála. Strejda za ní chodil, i když se koupala, byla svlečená, ona mu řekla, že nechce, ale on tam stále chodil. Jednou byla na zahradě, řekla mu, že je unavená, ale on ji chytil za ruku a chtěl, aby

si šla lehnout, ona ale ještě nebyla vykoupaná a máma ji poučila, aby se šla vykoupat, čímž ji pomohla. Jednou ji stějdla chytil za ruku a šhodil ze schodů, protože ho rozčillo, že nechce ji spat. Stějdla spával v prvním patře, mluví pokojí vedle [redacted] Nepamátuje si už, kdy se k nim nastěhoval. Tehdy byla u něj v pokoji, ležela na posteli, měla rozmrzené nohy od sebe, on jí „ro“ pak do ní dal, vž, že se tomu říká pohlavní syřk. Někdy jí, co s ní bude dělat, ona byla nezkusena, dal jí ho ruka a rychle se pohyboval. Jindy šel do komory a chvil po ní pus, ona mu jí dala ze strachu. Ty dva prsty jí dal do vagíny ještě před tím pohlavním syřkem, ale u toho neřikal, nečavil se o ruku, co bude dělat. Když byla se stějdou na pokoji a chtěla odejít, chytil ji za ruku a řekl jí, že nikam nepůjde. Pak jí dal ty dvě fačky a jednu do břícha, pak z pokoje odešla. Pokoj byl odevěšený, ale kdyžby chtěla odejít, zastavil by ji, seděla na židli, padala ji hlava unavenou. Na půdě byla optera, stějdla jí „ro“ dal do dírek na kakaní. Nevl, co je to ejakulace. K situaci, kdy na stějdovi seděla, uvedla, že měla srazku kalihory, stějdla jí řekl, aby si na něj pohnula sedla a dělala nahoře a dolů, jednu to moc nešlo, spadlo mu „ro“ dolů, poroum to šlo. Nevěděla dříve, že se jedná o pohlavní syřk. Nepamátuje si, kolik pohlavních syřků spolu měli. Poč, co jí dal fačku, z něj měla strach, má velkou sílu. Máma nevěděla, co se mezi ní a stějdou děje, bála se to říct. Jednou máma viděla, jak na stějdovi sedl a taky, jak mu „ro“ držel v ruce, ona ho poslechla, nevěděla, jak se má zachovávat. Nepovízkovala ho za svého kluka, ale za stějdu. Někteří mu, že to nechce dělat, měla z něho strach. Stějdovi taky ltozně vadilo, když šla s kamarádem ven, dělal hrozně sečny. Stějdla od nich odešel, ona s ním pak byla týden venku, bylo jí ho líto, neposlouchala mámu, chtěla, aby se vrátila domů, vrátila se, až když měla hlad. Pak po ní chtěla stějdla vodu, ona mu jí přinesla společně s tabulem, který mu nabíla, a měla mu, že je mezi nimi konec, že by to nechtělo, on hodil tablet na stůl, říkal, že skočí z okna nebo pod vlak, ona mu dovořila, že si mluví spolu psat. On si stějdla asi myslel, že spolu mají vztah, ale ona ne. Později ji stějdla volal z cizího čísla, chtěl, aby máma stějdla uvestal oznámení, pak s ním mluvila máma a řekl, že pokoušel ho nestěhne, přijde o děti. Jednou stějdla řekl mámu, že jestli se ho pokusí vyhodit, půjdou děti pryč. Když jí to říkal do telefonu, byla rozklepaná. Prsty do vagíny jí dával až po jejích narozemních, jestli se jí dotýkal i dříve se nepamátuje. Uděly jí dal proto, že umí nechce dělat, když si na něm sedla, musela si sednout na jeho penis. Nechtěla to všechno dělat, nevěděla ale, jak se má zachovávat, věděla, že má velkou sílu, bála se, že kdyžby se bázala, že jí dá větší ránu. Světla se marně, říkala, že to není normální, neřikala, co má na Polici říct. Kdyžby se to nestalo, tak by ho měla ráda, teď ho nechtěla, měla kvůli němu strach. Nevl, nechtěla se ho, jestli si myslí, že ho má ráda, že spolu chodí, vůbec nevl, co si myslel, měla mu jednou, že jí to vadí, ale jednu to nedošlo. Mohl si všimnout, že se změnila, změny si všiml, byla protivnější a on nechápal, proč. Když dostala za to ucho, měla ho čerene, nikomu to neukazovala. Když stějdla od nich odešel, šla za ním proto, že jí ho bylo líto, že je venku sám, aby si měl s kým povídat, řekla mu, že je mezi nimi konec, on se s tím nedokázal smířit, poznamenala to na něm. Stějdovi dala najve, že se jí to, co on s ní dělá, nelíbí tak, že změnila své chování, byla protivná, vyhýbala se mu, aby nemusela dělat to, co chtěl. Stějdla jí neřikal, co bude dělat, vůbec s ní o tom nemluvil, kdyžby to věděla, řekla by, že to nechce. Když jí řekl, že jí blávu do rozkroku, snažila se dát hlavu pryč, snažila se mu vytknout, ukázala, jak. O sexu se s ním nikdy nechtěla.

4.

Svědkyně [redacted] máma poškozené, v hlavním líčení vypověděla, že obžalovaný je její bratr, mají společnou matku, v roce 2018 a 2019 u nich bydlel, potřebovala, aby jí někdo pomohl, bylo to před pohybem manžela, bydlel v menším pokoji. V domě žila sama s dětmi, poškozená v té době navštěvovala [redacted]. Zezáátku měli poškozená s obžalovaným kamarádský vztah, změny si skoro nevšimla, byla potom taková nervózní, stále nějak pospíchala, uzavřena. Asi se bála, že to říct, řekla to až po delší době. Pak jí hlídala a viděla ji v pokoji obžalovaného, seděla na něm, měla na sobě šaty. Obžalovaný ležel na posteli, měl odhalený hrudník. Zazazlilo jí to, ale nevěděla, nevl, jestli jí viděl. V té době nevěděla, co se stalo. Kluky vůbec zřejmě, bylo to takové nepřiměřené, stějdla se snažně, jako když jí to mluví, co se stalo.

Svěčila se jí, že k němu šla do pokoje, řekl jí, aby se svlékla, jestli to chce prsty nebo normálně, prý řekla, že nechce, ale došlo k tomu vícekrát, vyžadoval to. Řekla jí, aby vztah ukončila, pak byla uzavřená, plakala a měla hrozné sny, brečela i ze spaní. Nedávno jí řekla, že se jí zdálo, že s ním byla v pokoji sama. Svědkyně chce, aby na to zapomněla, ale poškozená říká, že nemůže zapomenout. Trošku byla zamilovaná, ale brala ho spíš jako strejdu, nic víc. Říkala, že to vyžadoval i na půdě a že jí to bolelo, že jí mlátil, když nechtěla držet, praštil ji i do břícha. Obžalovanému svědkyně řekla, že je poškozená jeho neteř a takové věci se nedělají a on říkal, že nejsou rodina a je to normální. Pak mu řekla, aby odešel, dala mu peníze na cestu, trvalo hodně dlouho, než se dcera z toho stovkala psychicky, i ve škole si toho všimla. Pak volal, aby to stáhla, jinak nechá odvést všechny děti. Bála se o ně, je to jediné, co jí zůstalo. Když obžalovaný u ní bydlel, byl nervózní a rozbíjel věci, například sporák. O sexuální problematice dceru informovala, než se obžalovaný nastěhoval, řekla, že o kluky nemá vůbec zájem, pohlavní styk neměla. Obžalovaného dcera brala jako strejdu, nechtěla, ale bála se ho, protože jí vyhrožoval, že když ho svědkyně vyhodí, tak že jí nechá odvést všechny děti. Na domě měli špatnou střechu, tekla tam voda. Dcera [REDAKCE] poškozenou s obžalovaným také přistihla, nechtěla to svědkyni říct, a že nepůjde k soudu, protože to je příbuzný. Svědkyně nechtěla, aby to poškozenou ještě víc zranilo, chtěla si o tom promluvit. Řekla jí, že chtěl, aby se svlékla, bála se ho, a že se za to stydí. Plakala, byla zoufalá. Na to reagovala tak, že se jí zeptala, jestli to chřeš, říkala, že ne. Svědkyně jí řekla, že se jí to nelíbí, aby vztah ukončila. Dcera [REDAKCE] jí také řekla, že se to nehodí. Poškozená řekla, že když bude chtít o tom s ní mluvit, tak kdykoliv může přijít, nebyl to křik. [REDAKCE] musela vycítit, že s tím obě nesouhlasí, styděla se. Obžalovaný proto už pro ni není rodinou. [REDAKCE] šla za ním, hledala ji, řekla, že se ona může vrátit, říkala, že se bála přijít i domů. Neví, proč za ním chodila, byla tam asi 2 dny, když se nevrátila, volali policii, protože nechodila do školy. OSPOD ji navštěvuje, nikdy neshledali nevyhovující podmínky, ani nehrozilo, že děti budou odebrány.

5. Svědek [REDAKCE] uvedl, že do roku 2019 vykonával funkci [REDAKCE] naposledy na [REDAKCE]. Ví, že volala matka dívky, že odešla se strýcem, když tam přijeli, zjistili, že nešlo o žádné násilí, nevypadalo to, že by s obžalovaným dívka měla problém, chtěla tam s ním zůstat. Řešili to pak s OSPOD, ale blíže si to již nepamatuje. Zastahoval tam s kolegou [REDAKCE] ale není si jist, bylo to v [REDAKCE] na [REDAKCE] nebo v blízkosti [REDAKCE] u nápojky. Již si nevzpomene, jak na něj působili, ale asi byli v pohodě, poškozená říká, že chce být se strejdou. Působili jako pár. Matka poškozené byla na místě, chtěla, aby šla s ní domů, ale dcera jí řekla, že stejně uteče zpátky ke strejdovi, proto ji nikam neodváželi, zůstala na místě. S ohledem na uplynulou dobu není schopen posoudit, zda byla poškozená zamilovaná.
6. V hlavním líčení byl se souhlasem státní zástupkyně a obžalovaného čten protokol o výsledku svědkyně [REDAKCE] sestry poškozené [REDAKCE] na č. l. 122-123, která využila svého práva a ve věci nevypovídala s ohledem na skutečnost, že obžalovaný je jejím strýcem.
7. V hlavním líčení byl dále podle § 211 odst. 5 trestního řádu za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čten znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, [REDAKCE] na č. l. 35-5. Znalec hodnotil osobnost poškozené jako [REDAKCE] její rozumové schopnosti jsou ve středním pásmu [REDAKCE]. lze tedy předpokládat mentální úroveň odpovídající [REDAKCE]. Poškozená podléhá vlivu silnější osobnosti, je ovlivnitelná i nepodstatnými argumenty, byla schopná správně vnímat, prožité reprodukovat a odlišit reálnou vzpomínku od fantazie, prožívané může být částečně zkresleno vlivem emocí. Její rozumová kapacita je [REDAKCE]. Je schopna správně vnímat a zapamatovat si menší množství podnětů, výrazně je narušená složka [REDAKCE] má sníženou schopnost řadit informace do [REDAKCE] ale také do [REDAKCE]. Tyto skutečnosti mají vliv na její obecnou věrohodnost, tu lze hodnotit jako sníženou, avšak při spontánní produkci nebo s lehčí strukturou je schopna podat přiměřenou výpověď o prožitém. Popisované skutečnosti odpovídají vybavování si reálných zážitků, na výzvu výpovědi doplňuje a rozšiřuje. Výrazně je u ní narušena

schopnost řadit události do časové osy. V její výpovědi převažují charakteristiky specifické věrohodnosti. Nebyl u ní zjištěn patologický sklon ke konfabulaci nebo lži. Pokud jde o vztah k obžalovanému, ten lze hodnotit převážně jako pozitivní, v posuzované době s prvky závislého vztahu, jsou zřejmé ambivalence, které však souvisí především s negativními reakcemi okolí. Nebyly u ní zjištěny vážnější psychické potíže.

8. V hlavním líčení byl dále podle § 211 odst. 5 trestního řádu za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného čten znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie a sexuologie, [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Znalec uzavřel, že obžalovaný v době páchání činu netrpěl žádnou duševní poruchou či chorobou, byl a je stížen poruchou osobnosti s rysy nezdrženlivosti, dissociality a agresivity, byl zjištěn abusus alkoholu s rizikem vzniku závislosti. Parafilie, tedy sexuální deviace u něj nebyla zjištěna. Rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v době činu zachovány. Obžalovaný se měl podrobit sexodiagnostickému vyšetření za použití falopletysmografu, avšak toto vyšetření odmítl. Při pohovoru uvedl, že [REDAKCE] k němu chodila do pokoje, byla hodně vyspělá, po 15. roce spolu začali souložit. Ví o tom, že je [REDAKCE] jemu to nevadilo, líbila se mu. K sexu ji nenutil. Znalec v diagnostické rozvaze uvedl, že lze vyloučit pedofilii, pokud k sexuálním aktivitám docházelo před 15. rokem věku poškozené, ve většině případů znásilnění páchaného muži nejde o poruchu sexuálního pudu, ale o poruchu osobnosti. Vše nasvědčuje tomu, že tak tomu bylo i v případě obžalovaného, nebyl motivován žádnou duševní chorobou či parafilii a lze konstatovat, že skutek spáchal při plně zachovalých ovládacích i rozpoznávacích schopnostech, jeho motivací bylo pouze nezdrženlivé uspokojení sexuálních potřeb, není smysluplné ukládat jakékoliv medicínské opatření, např. ochranné léčení, porucha osobnosti není léčebně ovlivnitelná.
9. Z listinných důkazů soud zjistil, trestní oznámení podala matka poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. [REDAKCE] poškozená byla následně vyslechnuta (srov. protokol o výslechu poškozené [REDAKCE] na č. l. 97-105, obrazový a zvukový záznam na č. l. 105a, fotografie poškozené na č. l. 137). Na poškozenou byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, specializace klinická psychologie na č. l. 35-55, na obžalovaného znalecký posudek z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie a sexuologie na č. l. 58-73. Z lékařských zpráv soud zjistil, že poškozená byla dne 16. 7. 2019 vyšetřena na gynekologické ambulanci nemocnice s poliklinikou v [REDAKCE] [REDAKCE] a dne 23. 7. 2019 praktickou lékařkou v [REDAKCE] (srov. lékařské zprávy na č. l. 119-120). Obsah komunikace poškozené s obžalovaným soud zjistil ze záznamů o komunikaci na č. l. 127-128, 131-134. Z protokolu o ohledání místa činu s fotografiemi na č. l. 148-149 soud zjistil vzhled domu, kdy bydlela poškozená se svou matkou a sourozenci a vzhled a umístění pokoje obžalovaného v tomto domě. Ze zprávy Městského úřadu [REDAKCE] odboru sociálních věcí a zdravotnictví soud zjistil, že dne 2. 4. 2019 přišla žádost [REDAKCE] o prošetření podmínek v rodině [REDAKCE] [REDAKCE] neboť děti měly být zanedbané, špinavé, zavšivené, jejich domácí příprava byla slabá. Z uvedeného důvodu bylo provedeno šetření v domácnosti [REDAKCE] [REDAKCE]. Bylo zjištěno, že rodina žije v domě, který je ve špatném stavu, domácnost byla zanedbaná, byl v ní nepořádek. Při šetření byl přítomen bratr jmenované [REDAKCE] [REDAKCE] který konzumoval alkoholický nápoj a měl potřebu hovořit za matku. S [REDAKCE] [REDAKCE] byl proveden pohovor, byla poučena o jejích povinnostech, přislíbila nápravu. Další šetření proběhlo 25. 4. 2019, bylo zjištěno zlepšení ve vedení domácnosti. Při další kontrole 11. 7. 2019 se obžalovaný již v domácnosti nenacházel (srov. zpráva Městského úřadu [REDAKCE] [REDAKCE] na č. l. 151). Chování a prospěch poškozené na [REDAKCE] [REDAKCE], soud zjistil z posudku [REDAKCE] školy na č. l. 154.
10. Soud pro nadbytečnost zamítl návrh státní zástupkyně na doplnění dokazování výslechem svědka [REDAKCE] [REDAKCE], neboť má za to, že tento svědek by se stejně jako již vyslechnutý svědek [REDAKCE] měl vyjádřit pouze k povaze pozdějšího vztahu a soužití obžalovaného s poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] v době, kdy jej poškozená po učitou dobu doprovázela po jeho nuceném odchodu z domu její matky, což však vybočuje z rámce projednávané věci. Z výpovědi

tohoto svědka nelze zjistit další skutečnosti, usnadňující úvahu soudu o tom, zda se staly či nestaly skutky uvedené v obžalobě a spáchal je obžalovaný, a svědek měl vypovídat pouze k okolnostem, jeho osobního setkání s obžalovaným a poškozenou a k tomu, jaký v této době měli vzájemný vztah, tyto okolnosti však již dostatečně popsal obžalovaný i slyšený svědek [REDAKCE] sama poškozená a rovněž její matka, [REDAKCE] [REDAKCE]. Vzhledem ke shora uvedeným závěrům znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, [REDAKCE] [REDAKCE] osobnostní a mentální charakteristice poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] a povaze tohoto setkání předcházejících okolností a důvodů odchodu obžalovaného z domu její matky, má soud za to, že povaha pozdějšího vzájemného vztahu obžalovaného a poškozené v této době nemůže nijak důkazně podpořit nebo vyvrátit úvahu soudu o tom, zda se staly skutky uvedené v obžalobě a zda je spáchal obžalovaný, a jedná se tak pouze o okolnost, vypovídající o povaze následného vztahu poškozené a obžalovaného v té době, která již byla v hlavním líčení dostatečně prokázána výpověďmi obžalovaného, slyšených svědků [REDAKCE] [REDAKCE] a samotné poškozené.

11. Soud hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu, přičemž dospěl k závěru, že vina obžalovaného je na základě výše provedených důkazů prokázána tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Obžalovaný spáchání trestné činnosti, která mu byla původně pod bodem I. a II. obžaloby kladena za vinu, zcela popřel, uvedl, že byli s poškozenou oba zamilovaní, sexuální aktivity oba chtěli, bylo to dobrovolné a vzájemné, prvotní impuls přišel od poškozené, vznikl mezi nimi milenecký poměr. Pohlavní styk s poškozenou proběhl dobrovolně až poté, co dosáhla věku 15 let, poškozené to bylo příjemné, sama za ním chodila. Skutky kladené mu za vinu obžalovaný doznal co do uváděných činností, popřel však, že by mu poškozená prováděla orální sex a rovněž jakékoli donucení k sexuálním aktivitám či násilí vůči poškozené. O poškozené vypověděl, že je [REDAKCE] [REDAKCE] odpovídá podle něj [REDAKCE] věku, věděl, že je [REDAKCE] a navštěvuje z tohoto důvodu [REDAKCE] školu, byl si vědom jejich omezených [REDAKCE] [REDAKCE]. Obžalovaný dále vypověděl, že marce poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] sdělil, že jí můžou být odebrány děti, jednal však takto výhradně z důvodu, že její dům byl zcela v havarijním stavu a hrozilo zřícení střechy. Obžalovaný je však, pokud jde o skutky pod bodem I. 1-5 rozsudku, zcela usvědčován výpovědí poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] zachycené na záznamovém zařízení, která vypověděla, že obžalovaného brala pouze jako strýce, neměla zájem o sexuální aktivity, nutil ji k nim, ona nechtěla, když se bránila, tak ji uhodil, bála se ho, proto radši vyhověla. Poškozená přitom detailně popsala jednotlivé sexuální aktivity uvedené pod body 1 -5 s obžalovaným, jejich průběh, místo, kde se odehrávaly, její stanovisko k nim a skutečnost, zda ho obžalovanému sdělila a jakým způsobem, a jeho následné chování. Poškozená vypověděla, že se obžalovaného bála, chtěla mu vyhovět, aby ji neuhodil, byla unavená z toho, jak z důvodu prováděných sexuálních aktivit v noci nespala. Když byla s ním na pokoji a chtěla odejít, chytil ji za ruku a řekl jí, že nikam nepujde, dal jí dvě facky a jednu do břicha, radši mu tedy vyhověla, bála se, že by ji zase udeřil, má sílu. Anální soulož na pudě popsala tak, že byla opřena, strejda ji „co“ dal do dítky na kakání. Dále vypověděla, že měla stažené kalhory, strejda ji řekl, aby si na něj pomalu sedla a dělala nahoru a dolů, přičemž nevěděla, že se jedná o pohlavní styk. Vadilo jí, když strejda do ní dával penis, řekla mu, že jí to bolí, ale nepřestal, chovala se pak proto jinak, byla protivná. Nepamatuje si, kolik pohlavních styků spolu měli. Mámě se to bála říct, jednou je viděla, jak na strejdovi sedí a taky, jak mu „to“ drží v ruce, poslechla ho, nevěděla, jak se má zachovat. Poškozená se dále vyjádřila k okolnostem jejího odchodu z domu, vypověděla, že odešla proto, aby obžalovaný nebyl sám a aby si měl s kým povídat. Výpověď poškozené pak podpořila v celém kontextu svou výpovědí její matka, [REDAKCE] [REDAKCE] která vypověděla, že poškozená se obžalovaného následně bála, měla obavu se jí nejprve svěřit, styděla se, ale všimla si, že její chování se změnilo, byla uzavřená, stále někam spěchala. Svědkyně rovněž vypověděla, že je jednou při sexuální aktivitě přísůhla, po 15. narozeninách ji zahlédla sedět obkročmo na ležícím obžalovaném. Matka poškozené se dále vyjádřila ke způsobu, jakým to s poškozenou a

rovněž s obžalovaným následně řešila a rovněž ke skutečnosti, že sex obžalovaného s poškozenou viděla rovněž její dcera [REDAKCE] která však z důvodu příbuzenského vztahu odmítla v trestním řízení vypovídat. Svědkyně dále vypověděla, že k přiznání poškozené došlo až později pravděpodobně kvůli strachu a studu, při vyprávění plakala a popisovala, jak ji obžalovaný nutil k sexuálním činnostem, souložil v jeho pokoji i na půdě, či aby si jeho úd dala do úst, když mu nevyhověla, udeřil ji do ucha, proto se ho bála, poté měla noční můry a deprese. I v současné době se dle výpovědi svědkyně buď poškozená kvůli prožité události ze spaní a zdá se jí, že je s obžalovaným sama v pokoji. Výpověď poškozené je dále plně podpořena i závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, v němž znalec [REDAKCE] uzavřel, že poškozená při vyšetření vyprávěla skutkový děj spontánně, nejevila známky lhaní v podstatných skutečnostech. S ohledem na její omezenou [REDAKCE] kapacitu znalec zcela vyloučil, že by si byla schopna vymyslet celý uváděný komplexní děj, je pouze zvýšeně sugestibilní, hodnotící úsudek podléhá vlivu okolí, podle toho připisuje jednotlivým zážitkům význam. S ohledem na simplicitu osobnosti a rozumovou zralost odpovídající dítěti [REDAKCE] věku, kterou si sama uvědomuje, podléhá snadno vlivu okolních autorit a připisuje zážitkům význam podle nich, jde však pouze o hodnocení již prožitého. Znalec uzavřel, že popisované skutečnosti odpovídají vybavení si reálných zážitků, na výzvu výpovědi doplnila a rozšířila, výrazně je však u ní narušena schopnost řadit události do časové osy. Ve výpovědi poškozené tak převažují charakteristiky specifické věrohodnosti, nebyl zjištěn patologický sklon ke konfabulaci nebo lži. Pokud jde o vztah k obžalovanému, ten lze hodnotit převážně jako pozitivní. Výpověď poškozené proto soud s ohledem na vyslovené závěry znalce považoval za věrohodnou a spontánní, podpořenou co se týče emocionálních projevů prožitého navenek v době spáchání skutků obžalovaným zcela výpovědi její matky. Znalec potvrdil, že v její výpovědi převažují charakteristiky specifické věrohodnosti, byť její hodnocení prožitého podléhá aktuálnímu nastavení a vnímání okolí, jde však pouze o hodnocení skutečně prožitého. Z výpovědi poškozené i její matky přitom vyplynulo, že i přes způsobené „stresy“ obžalovaného měla stále ráda jako strýce, poškozená vypověděla, že s ním odešla z domu proto, aby si měl s kým povídat, bylo jí ho líto, znalec rovněž hodnotil vnímání obžalovaného poškozenou stále jako pozitivní. Slyšený svědek [REDAKCE] jako zasahující policista rovněž shodně vypověděl, že vnímal vztah obžalovaného a poškozené v době zásahu policie jako spíše milenecký, bez projevů jakéhokoli násilí, poškozená byla z tohoto důvodu proto ponechána na místě s obžalovaným.

12. Pokud jde o zvýšenou sugestibilitu poškozené [REDAKCE] z důvodu vlastního uvědomování si omezené [REDAKCE] kapacity, a z tohoto důvodu možného ovlivnění odmítavým postojem její matky, případně sestry [REDAKCE] vedoucím k následnému negativnímu vztahu k obžalovanému, soud uzavřel, že z výpovědi matky, poškozené [REDAKCE] nezjistil skutečnosti, vypovídající o tom, že by její reakce na zjištěný sexuální vztah s obžalovaným, případně reakce její další dcery [REDAKCE] sestry poškozené, byly zřetelně odmítavé, kategorické. Naopak bylo v hlavním líčení zjištěno, že matka poškozené poté, co jí sdělila své stanovisko ke vztahu s obžalovaným, respektive prováděným sexuálními aktivitám, nechala poškozenou s obžalovaným z domu odejít a pobývat s ním mimo domov. Uvedené dle názoru soudu nesvědčí o tom, že poškozená [REDAKCE] byla z důvodu znalce zjištěné zvýšené sugestibility vnímání prožitého v této době pod vlivem záporného postoje své matky k obžalovanému, když dokonce poté, kdy z důvodu nechození poškozené do školy byla k řešení situace povolána Policie ČR, byla následně matkou poškozené ponechána na místě, jak bylo zjištěno z výpovědi svědka [REDAKCE]
13. Soud vyšel proto z výpovědi poškozené, pokud jde o jednotlivé sexuální aktivity prováděné s obžalovaným, a jeho násilné chování, jehož se dopustil k jejich prosazení. Měl přitom za to, že tato výpověď poškozené byla i znalcem označena za spontánní a věrohodná, poškozená nemá [REDAKCE] kapacitu si takový komplexní děj sama vymyslet. Soud pro úplnost dodává, že v hlavním líčení nebylo, jak tvrdil obžalovaný, k posouzení trestnosti jeho jednání prokazováno, zda se uvedeného jednání dopustil v postavení strýce poškozené, tato okolnost, ač

zavrženíhodná, nemá vliv na posouzení skutečnosti, zda se dopustil skutků uvedených původně pod bodem I. a II. v obžalobě, tedy zda jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a současně k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti. Pokud jde o posouzení, zda v obžalobě uvedené sexuální aktivity poškozená s obžalovaným vykonávala dobrovolně, poškozená vypověděla, že nechtěla, radši vyhověla, bála se bití, poté jí obžalovaného bylo líto, přičemž znalec z oboru klinická psychologie hodnotil tehdejší vztah poškozené k obžalovanému jako pozitivní, přičemž [redacted] úroveň poškozené odpovídá [redacted] věku. Svědek [redacted] jako zasahující policista v době, kdy poškozená pobývala s obžalovaným po jeho odchodu z domu její matky, rovněž připustil, že vnímal vztah poškozené a obžalovaného jako vztah milenecký, bez projevů jakéhokoli násilí. Tento v hlavním líčení zjištěný následný, pozitivní přístup k obžalovanému však dle názoru soudu nevylučuje, že dřívejší, respektive některé prováděné sexuální aktivity byly poškozenou prováděny zcela bez jejího souhlasu, pod pohrůžkou násilí, případně násilím. Poškozená v době spáchání skutku obžalovaným byla pod vlivem různých emocí, po smrti svého otce, obžalovaný byl jí představen jako její strýc, byla fyzicky ve věku kolem [redacted] let, přičemž [redacted] věk byl značně [redacted], je tedy možné, že k obžalovanému po nějakou dobu následně cítila i náklonnost, případně zamilovanost. Soud tak neuvěřil tvrzení obžalovaného, že sexuální aktivity s poškozenou byly z její strany dobrovolné, přičemž se k jejich dosažení nedopustil vůči poškozené žádného násilí, přičemž vyšel z výpovědi poškozené, podpořené výpovědí její matky, [redacted] [redacted] pokud jde o chování poškozené v té době a okolnosti, se kterými se jí svěřila. V hlavním líčení přitom nebylo zjištěno, že by ze strany matky poškozené, [redacted] [redacted] ani ze strany nikoho jiného, byl na poškozenou vyvíjen nátlak ve směru, jak má vůči obžalovanému vypovídat, ani žádná motivace k takovému nátlaku a ke křivé výpovědi vůči obžalovanému, když postoj matky poškozené soud musí hodnotit s ohledem na nedávno prožité skutečnosti, pokud jde o zjištěný vztah obžalovaného a její dcery, spíše za značně rezervovaný a s ohledem na závěry znalce nelze z důvodu omezené [redacted] kapacity poškozené ani její schopnost konstrukce takové komplexní skutečnosti předpokládat. Soud musí v této souvislosti uzavřít, že reakce matky poškozené na skutečnost, že její bratr s její dcerou provozuje sexuálně zaměřené aktivity, nelze rozhodně hodnotit jako prudkou, spíše za značně rezervovanou a mírnou. Svědkyně vypověděla, že poškozené pouze řekla, že se to se strýcem nedělá, a aby za ní přišla, když o tom bude chtít mluvit. Tato skutečnost a snahu matky poškozené ostatně nepotvrzuje ani slyšený svědek [redacted] který vypověděl, že matka byla u zásahu OOP [redacted] který skončil ponecháním poškozené na místě s obžalovaným. Poškozená vypověděla, že měla obžalovaného ráda jako strýce, ale on to údajně pochopil jinak, v kontextu se závěry znalce je zřejmé, že byla zvýšeně sugestibilní vůči všem autoritám, obžalovaný tedy jako dospělý muž a zároveň strýc poškozené představoval pro poškozenou rovněž takovou autoritu a její chování jí zcela přirozeně podléhalo, byť následně se v něm projevil i možné prvky zamilovanosti. Obžalovaný si přitom byl této skutečnosti, stejně tak jako [redacted] a sociální úrovně poškozené, velmi dobře vědom, přesto této situace, tedy svého postavení v rodině, jako strýce a osoby, která matce poškozené vypomáhá po smrti jejího manžela, zcela zneužil k újmě nezletilé [redacted] opožděné poškozené. Pokud jde o způsobené následky u poškozené, poškozená vypověděla, že se ho bála, má sflu, proto se bála jej odmítnout, styděla se za to, nevěděla, jak se má v takových situacích zachovat, pak jí strejdy bylo líto. Matka poškozené vypověděla, že se její chování změnilo, měla následně noční můry a plakala, špatně to snášela, noční můry pak přetrvávají do současné doby.

14. V hlavním líčení bylo tedy prokázáno, že obžalovaný [redacted] v přesně nezjištěné době od 3. 11. 2018, tj. po dovršení 15. léta roku poškozené [redacted] do 28. 6. 2019 v obci [redacted] v [redacted] v [redacted] č. p. [redacted] kde bydlel společně se svou sestrou [redacted] a jejími dětmi, využil svého postavení dospělého muže a rovněž strýce žijícího ve společné domácnosti a zneužil nízkých rozumových schopností poškozené [redacted] o které věděl, že je [redacted] a rozumově odpovídá věku dítěte [redacted], a přesto, že o této skutečnosti věděl, dopusť se vůči poškozené sexuálních jednání uvedených

v bodě I. 1-5 rozsudku, a to i přesto, že poškozená mu dala opakovaně najevo svůj nesouhlas s tímto jednáním, s ohledem na její [REDAKCE] a postavení obžalovaného v její rodině jako strýce jej poslechla. Když aktivity odmítla, udeřil ji obžalovaný dvěma fackami do oblasti ucha a jednou fackou do břicha. Pokud jde o anální soulož, obžalovaný i poškozená tuto skutečnost potvrdili. Poškozenou přitom s ohledem na její postavení vůči obžalovanému, jako jejímu strýci, v době bezprostředně následující po smrti jejího otce, její [REDAKCE] nezralost a dosažený věk, soud považuje za zcela bezbrannou, přičemž obžalovaný si byl od počátku této skutečnosti s ohledem na jeho výpověď velmi dobře vědom, a přesto této bezbrannosti poškozené zneužil ke svému osobnímu prospěchu, pouze za účelem uspokojení jeho vlastních sexuálních potřeb, jeho jednání tak lze označit za zcela zavrženíhodné. V hlavním líčení přitom nebylo zjištěno, že by poškozená [REDAKCE] měla motivaci [REDAKCE] kapacitu a schopnost, si jednání obžalovaného uvedené pod bodem I. 1 – 5 rozsudku vymyslet a tvrzené skutečnosti tak fabulovat, případně aktivity prováděné s obžalovaným dobrovolně z důvodu zjištěného postoje matky posléze hodnotit a uvádět jako prováděné s jejím nesouhlasem a za použití násilí. V hlavním líčení rovněž nebylo zjištěno, že by matka poškozené, svědkyně [REDAKCE] případně poškozená sama měly zájem na jakémkoliv potrestání, případně odsouzení obžalovaného.

15. Pokud jde o skutek pod bodem II. rozsudku, obžalovaný vypověděl, že svědkyni [REDAKCE] vyhrožoval odebráním dětí z důvodu havarijního stavu jejího domu, nikoliv však z důvodu, že by ji nutil stáhnout podané trestní oznámení ohledně poškozené [REDAKCE]. Obžalovaný je však usvědčován jak výpovědí poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] která vypověděla, že ji strejda volal z cizího čísla, chtěl, aby maminka stáhla podané trestní oznámení, pak telefon dala matce a té, že pokud ho nestáhne, přijde o děti, tak i výpovědí její matky, [REDAKCE] [REDAKCE] která vypověděla, že poté, že ji obžalovaný vyhrožoval odebráním dětí telefonicky a nutil ji, aby vzala zpět podané trestní oznámení. U poškozené ani její matky nebyla přitom zjištěna žádná motivace směřující ke křivé výpovědi, jejich výpovědi jsou vzájemně shodné, věrohodné a konstantní. Matka poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] rovněž vypověděla, že obžalovaný se v minulosti v její rodině již choval agresivně, rozbíjel věci. Pokud jde o [REDAKCE] [REDAKCE] má soud za to, že s ohledem na předchozí agresivní chování obžalovaného vůči ní, a rovněž vůči poškozené [REDAKCE] se kterým se jí svěřila, a skuteností, že její rodina byla již v minulosti v souvislosti s péčí o děti sociálně šetřena, jak vyplynulo z listinných důkazů, mohla pro ní výhrůžka odebráním dětí od obžalovaného v době bezprostředně následující po smrti jejího manžela představovat pohrůžku jiné těžké újmy, tedy těžké újmy pokud jde o její aktuální rodinný život a rodinné poměry. Obžalovaný přitom velmi dobře věděl, že [REDAKCE] [REDAKCE] tedy matka poškozené, je právě jedinou osobou, jejíž svědectví může uapomoci řádnému objasnění věci.
16. Pokud jde o skutek původně uvedený pod bodem I. obžaloby, obžalovaný skutečnost, že by s poškozenou měl jakýkoliv sexuální kontakt před jejím patnáctými narozeninami, výslovně popřel. Ani z výpovědi poškozené, ani její matky [REDAKCE] [REDAKCE] nebylo přitom v hlavním líčení zjištěno, že obžalovaný se posuzovaného skutku dopustil před patnáctými narozeninami poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] tedy, že jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil díře mladší patnácti let. Ze závěrů znalce oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, [REDAKCE] [REDAKCE] bylo zjištěno, že poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] vzhledem k [REDAKCE] kapacitě není schopná souvisle zařadit události v časové ose. Na základě těchto skutečností, s ohledem na okolnost, že tuto skutečnost není možné již zjistit žádným dalším proveditelným důkazním prostředkem, soudu nezbylo, než obžalovaného v souladu se zásadou „in dubio pro reo“, tedy v pochybnostech ve prospěch obžalovaného, obžaloby v rozsahu tohoto skutku zprostit, neboť v hlavním líčení nebylo prokázáno, že by se jej dopustil.
17. V hlavním líčení tak bylo prokázáno, že obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] jiného (poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] násilím a pohlavní násilí donutil k pohlavnímu styku a současně k takovému činu zneužil jeho bezbrannosti, čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti, a rovněž jiného (matku poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]

pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a čin spáchal na svědkovi. Jednání obžalovaného bylo přitom v obou případech vedeno úmyslem přimým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděl, že násilím a pohrůžkou násilí nutí poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] k pohlavnímu styku a zneužívá její bezbrannosti a zároveň věděl, že svědkyní, matku poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] nutí pod pohrůžkou odebrání dětí k tomu, aby něco konala, učinit tak v obou případech chtěl a také učinil.

18. Obžalovaný tak svým shora uvedeným jednáním pod bodem I. rozsudku naplnil po objektivní i subjektivní stránce skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku, a pod bodem II. rozsudku skutkovou podstatu zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku.
19. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Jako k okolnosti polehčující soud především přihlédl k částečnému doznání obžalovaného, byť se jedná o doznání ve zcela minimálním rozsahu, naopak jako přitěžující musel hodnotit, že se v obžalobě uvedeným jednáním dopustil celkem šesti skutky dvou zločinů. Obžalovaný má v opisu z evidence Rejstříku trestů záznam o [REDAKCE] odsouzeních již staršího data, přičemž přihlížet lze pouze ke [REDAKCE] těmto odsouzením. Soud při ukládání trestu přihlédl rovněž k době, která již od spáchání skutků uplynula a ke skutečnosti, že obžalovaný v jejím rámci žil již řádným životem. S ohledem na povahu a závažnost projednávaných skutků a skutečnost, že se jich obžalovaný vědomě a záměrně dopustil vůči nezletilé osobě s [REDAKCE] v té době bezprostředně po smrti jejího otce de facto svěřené jeho doзору, soud uzavřel, že nelze na obžalovaného působit jiným druhem trestu, než trestem nepodmíněným, neboť má za to, že s ohledem na projevený postoj obžalovaného by se uložení jiného, alternativního trestu u něj zcela zjevně minulo účinkem. Soud ukládal trest úhrnný za dva zločiny spáchané šesti skutky, v rámci trestní sazby za zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, tedy zločin nejpřísněji trestný, ve výměře od dvou do desíti let, přitom ohledem na částečné doznání, počet a staří záznamů v Rejstříku trestů obžalovaného, tedy nevýznamnou trestní minulost, a dobu od spáchání skutků uplynulou, soud považoval za plně dostačující úhrnný trest ještě při spodní hranici trestní sazby, a uložil mu trest odnětí svobody ve výměře třiceti měsíců. Pro výkon tohoto trestu zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou, jelikož u něj nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, tj. obžalovanému nebyl uložen výjimečný trest, trest za zvlášť závažný zločin, trest odnětí svobody ve výměře nejméně osm let za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ani nebyl odsouzen za úmyslný trestný čin za současného splnění podmínky, že v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence.
20. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] se s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení řádně připojila, jeho výši však v průběhu hlavního líčení nijak nespecifikovala, byla proto v souladu s ustanovením § 229 odst. 1 trestního řádu odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do 8 dnů od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Rajchrtová.

jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Podle § 228 odst. 4 trestního řádu má poškozený možnost požádat o vyloučení o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Takovou žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Česká Lípa 16. června 2021

JUDr. Blanka Fedorková v. r.
předsedkyně senátu

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 27. října 2021 o odvolání obžalovaného: [REDAKCE] narozený [REDAKCE] proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 16. června 2021 č.j. 4 T 185/2019-266,

takto:

Podle § 256 tr. ř. se odvolání zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v České Lípě byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným z jednání, které spočívalo v tom, že obžalovaný

I.

v přesně nezjištěné době od 3. 11. 2018, tj. po dovršení 15tého roku poškozené [REDAKCE] do 28. 6. 2019 v obci [REDAKCE] v [REDAKCE] č. p. [REDAKCE] kde bydlel společně se svou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] a jejími dětmi, využil svého postavení strýce žijícího ve společné domácnosti a zneužil nízkých rozumových schopností poškozené, která je očividně [REDAKCE] odpovídá věku dítěte [REDAKCE]

1. v [REDAKCE] v pokoji, kde přespával, obžalovaný vyzval [REDAKCE] aby se svlékla, lehla si na postel a dala nohy od sebe, kdy poškozená vzhledem ke své [REDAKCE] a postavení obžalovaného v rodině tyto pokyny splnila, obžalovaný si na ni lehl, pronikl svým penisem do jejího přirození a vykonal na ní soulož, a to i přesto, že se poškozená dala najevo svůj nesouhlas s jeho jednáním, když se snažila vymáknout z pod jeho těla a říkala mu, že jí to bolí, avšak s ohledem na fyzickou převahu obžalovaného se jí to nepodařilo,
2. vešel ve večerních hodinách do pokoje, kde spala poškozená [REDAKCE] kterou probudil s tím, že pokud ho neuposlechne, bude mít celý týden peklo, načež za ním poškozená ze strachu odešla do jeho pokoje v [REDAKCE] kde ji obžalovaný řekl, aby ho uspokojila orálně, nebo nepůjde spát, poté ji za ruku přitáhl k posteli, na které seděl, a přikázal jí, aby si vzala jeho přirození do svých úst a olizovala mu jej, což poškozená odmítla, na to ji chytil za krk a silou ji tlačil hlavu do svého rozkroku, čemuž se poškozená bránila a hlavou se snažila uhnout, načež ji obžalovaný udeřil dvěma fackami do oblasti ucha a jednou fackou do břicha,
3. v [REDAKCE] v pokoji, kde přespával, kdy seděl na posteli se staženými slipy, přikázal poškozené [REDAKCE] aby se svlékla a nahá si na něj obkročmo tvář v tvář posadila, kdy tato jej ze strachu z něj a s ohledem na její [REDAKCE] i postavení obžalovaného v rodině uposlechla, posadila se na jeho klín, následně po několika pokusech zasunul své přirození do jejího a vykonal na ní soulož,
4. v [REDAKCE] v pokoji, kde přespával, kdy seděl na posteli se staženými slipy, přikázal poškozené [REDAKCE] aby mu uchopila jeho přirození a pohyby dráždila jeho penis, kdy tato jej ze strachu z něj a s ohledem na její [REDAKCE] i postavení obžalovaného v rodině uposlechla a penis mu třela až do jeho vyvrcholení,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

5. dále poškozené přikázal, aby s ním šla na půdu v uvedeném domě, poškozená jej následovala a tam ji vyzval, aby si svlékla kraťasy a spodní prádlo a opřela se rukama o bednu, která stála před ní, kdy tato jej ze strachu z něj a s ohledem na její [REDAKCE] i postavení obžalovaného v rodině uposlechla, obžalovaný uzamkl dveře půdy, sám si stáhl tepláky a slipy, postavil se za poškozenou a poté svým penisem vnikl do jejího análního otvoru a vykonal na ní anální soulož,

II.

dne 22. 7. 2019 ve večerních hodinách, poté, co [REDAKCE] podala dne 16. 7. 2019 na Policii ČR trestní oznámení, v němž uvedla, že obžalovaný v [REDAKCE] v němž obžalovaný i ona se svými dětmi společně bydleli, opakovaně nutil její dceru [REDAKCE] k sexuálním praktikám, původně popsaným pod body I. a II. výrokové části obžaloby, ačkoli ta mu dala najevo svůj nesouhlas, kdy trestní věc byla prověřována u Policie ČR, Krajské ředitelství policie [REDAKCE] kraje, Územní odbor [REDAKCE] pod sp. zn. [REDAKCE] a uvedeného dne byly zahájeny úkony trestního řízení pro přečin znásilnění podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku, z dosud neustanoveného telefonního čísla, zatelefonoval poškozené [REDAKCE] na její telefonní číslo [REDAKCE] ta hovor přijala, a poté, co jí obžalovaný řekl, aby máma stáhla oznámení, předala telefon své matce – [REDAKCE] načež té obžalovaný po slovních vulgárních urážkách řekl, aby stáhla trestní oznámení, které na něj podala, a pokud tak neučiní, že se postará, aby všech [REDAKCE] jejich dětí odvezli do [REDAKCE], přičemž s ohledem na agresivní chování obžalovaného, kterého se dopouštěl v době, kdy žili ve společné domácnosti, vzteku, který měl, protože jej vyhodila z domu, poté, co zjistila, že má sex s její nezletilou dcerou [REDAKCE] jakož i s ohledem na špatnou situaci v rodině, která byla šetřena sociální pracovnící, v ní tato výhrůžka vyvolala důvodnou obavu z toho, že jí obžalovaný může přivodit problémy a že by jí mohly být její děti odebrány do ústavního zařízení, přičemž tyto výhrůžky byly způsobilé zmíněné problémy přivodit a způsobit tak [REDAKCE] vážnou, těžkou újmu a [REDAKCE] byla osobou, jejíž svědectví mohlo napomoci řádnému objasnění věci.

2. Skutek popsaný pod bodem ad 1. napadeného rozsudku byl právně kvalifikován jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. b) tr. zákoníku. V případě skutku popsaného pod bodem ad II. bylo zjištěné jednání právně kvalifikováno jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku.
3. Za to byl obžalovaný odsouzen podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třicet) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu odnětí svobody zařazen do věznice s ostrahou.

4. Podle § 229 odst. 1 tr. řádu byla poškozená [REDAKCE] se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
5. Okresní soud dalším výrokem rozhodl v trestní věci obžalovaného tak, že podle § 226 písm. a) tr. řádu se obžalovaný [REDAKCE] zprošťuje obžaloby, pro skutek původně uvedený pod bodem I. obžaloby, že
 - v přesně nezjištěné době nejméně od poloviny měsíce června roku 2018 do 3. 11. 2018 v obci [REDAKCE] v [REDAKCE] č. p. [REDAKCE], kde bydlel společně se svou [REDAKCE] a jejími dětmi, nejméně v jednom případě v pokoji v [REDAKCE] ve kterém přespával, pohlavně zneužil svou nezletilou neter [REDAKCE] a to tím způsobem, že využil situace,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

kdy se ocitli sami v jeho pokoji, a ač věděl, že jmenovaná je osobou mladší 15 let, že je [redacted] a odpovídá věku dítěte [redacted] vyzval ji, aby se svlékla a lehla si na jeho postel, což nezletilá učinila, poté ji opakovaně strkal své prsty do jejího přirození, čemuž se nezletilá nebránila, jeho jednání strpěla, přičemž zneužil svého postavení strýce, kterému byla nezletilá v době nepřítomnosti matky svěřena do jeho dozoru a ke kterému měla nezletilá respekt a důvěru, v důsledku čehož jej nezletilá uposlechla a strpěla jeho jednání, čímž ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj nezletilé, neboť nezletilou vystavil nebezpečí předčasného zahájení sexuálního života,

čímž měl spáchat zločin pohlavní zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl stíhán.

6. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ihned po jeho vyhlášení odvolání, které následně prostřednictvím svého obhájce řádně písemně zdůvodnil. Obžalovaný své odvolání směřoval proti výroku o vině a výrokům navazujícím. Obžalovaný v odůvodnění svého odvolání namítá, že nesouhlasí s výrokem o vině, pokud okresní soud staví závěr o vině obžalovaného pod bodem I. napadeného rozsudku toliko na výpovědi poškozené, podpůrně její matky a na závěrečích znalce [redacted] z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie. Obžalovaný nepopírá, že mezi ním a poškozenou vznikl postupně milenecký vztah, ovšem pokud mezi ním a poškozenou došlo v několika případech k souloži, tak to bylo v souvislosti s tímto vztahem, vše proběhlo dobrovolně a bez nátlaku na poškozenou. Znalec ve svém posudku vyložil poznatky k osobě poškozené a soud ze závěrů znaleckého posudku uzavřel, že poškozená není schopna si celý děj vymyslet. Znalec ovšem též uvedl, že poškozená je zvýšeně [redacted] vnímavá k návodným otázkám, je nestabilní ve svých postojích, především proto, že silně podléhá vlivu svého okolí. Je možné ji indukovat falešnou vzpomínku. Poškozená tedy není schopná vylihat či za svůj pojmout a nepravdivě podat, složitější děj, avšak na ten ani v tomto případě nedošlo, neboť poškozená v monologové části své výpovědi popsala pouze jeden případ násilného jednání obžalovaného vůči ní, kdy násilí, kterého se vůči ní měl obžalovaný dopustit, popisuje velmi stručně a nekomplikovaně a samozřejmě bez časového řazení. S přihlédnutím k postoji okolí poškozené, které je definováno převážně postojem její matky a starší sestry [redacted] jejichž reakce byly nepochybně velmi silné a prudce negativní, za současného nebezpečí indukce falešné vzpomínky, tedy ztrácí poškozená na věrohodnosti. Poškozená samozřejmě popisuje to, co předcházelo pohlavnímu styku s obžalovaným i to, jak probíhal, ale to je v podstatě celý děj. Popisované zážitky tak bezpečně splňují riziko indukované falešné vzpomínky či nepravdy z vlastní pohytky pod vlivem působení svého okolí, především své matky. Jinak sama poškozená není schopna uvést, zda mohl obžalovaný rozpoznat, že jí něco dělá proti její vůli. Podle § 18 odst. 1 trestního zákoníku, kdo při spáchání činu nezná ani nepředpokládá jako možnou skutkovou okolnost, která je znakem trestného činu, nejedná úmyslně. Tím není dotčena odpovědnost za trestný čin spáchaný z nedbalosti. Zločin znásilnění ovšem nelze spáchat jinak než úmyslně. V tomto případě tedy chybí naplnění znaku subjektivní stránky trestného činu. Výpověď matky poškozené, [redacted] učiněná při hlavním líčení dne 12. 5. 2021 jednak trpí procesní vadou spočívající v absenci monologové části výpovědi podle § 101 odst. 2) třetí věta trestního řádu, svědkyni byly rovnou kladeny dotazy, které byly velmi často návodné a obsahovaly v sobě již odpověď a celkově je její výpověď překotná, zmatená, často vyhýbavá, na takovéto výpovědi nelze vystavět spolehlivých závěrů o vině obžalovaného ani samostatně, ani ve spojení s jinými důkazy. Navíc svědkyně připustila, že mezi obžalovaným a poškozenou vznikl vztah a připustila i, že poškozená byla do obžalovaného zamilovaná. To, že mezi oběma milenecký vztah byl, potvrdili i oba policisté [redacted], kteří je kontrolovali, když poškozená odešla na cca 14 dnů z domu za obžalovaným i přes zákazy matky. Již i samotný odchod poškozené z domova za obžalovaným je pak sám o sobě jednoznačným důkazem toho, že mezi nimi byl intimní vztah, který jen těžko mohl vzniknout ze znásilnění. Obžalovaný tedy namítá, že k věci měl být

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

vyslechnut i svědek [REDAKCE] od jehož výslechu soud upustil, ačkoliv byl jmenovaný řádně a včas navržen. Jednání obžalovaného matka poškozené vnímá jako ublížení její dceři i celé jejich rodině a pošpinění její cti či dobrého jména rodiny, když zjevně odpor k jednání obžalovaného absolutně převzala i poškozená. Nelze souhlasit se závěrem soudu o tom, že by matka poškozené a poškozená neměly žádný zájem na výsledku tohoto trestního řízení. Lze tedy dovodit, že poškozená souhlasila s jednáním obžalovaného a nyní její úzkostné reakce vyplývaly spíše z neuro-humorální odezvy po výtkách její matky a nejbližšího okolí, rodiny. Násilí popisované poškozenou tuto mohla vnímat při jiných okolnostech, neboť obžalovaný se měl násilného jednání dopouštět k jiným členům domácnosti, jak vyplývá např. z výpovědi matky poškozené i poškozené. Výpovědi poškozené a matky poškozené trpí řadou vad a vnitřních rozporů, které dosahují takové síly, že je nelze považovat za dostatečně věrohodné k učinění závěru o vině obžalovaného, a to ani ve spojení se závěry plynoucími ze znaleckého posudku. Kromě již uvedené možnosti falešně indukované vzpomínky také závěry znaleckého posudku neobjasňují, proč za obžalovaným poškozená utekla z domova, když jí měl ublížovat. S těmito základními rozporů a okolnostmi v konstrukci viny obžalovaného se soud nijak v odůvodnění nevypořádá, a proto trvá silná pochybnost o vině obžalovaného. Úvaha soudu o tom, že obžalovaný si byl ...

[REDAKCE] a sociální úroveň poškozené, velmi dobře vědom, přesto této situace, tedy svého postavení v rodině, jako strýce a osoby, která matce poškozené vypomáhá po smrti jejího manžela, zcela zneužil k úplně nezletilé [REDAKCE] poškozené (bod 15. odůvodnění rozsudku), se jeví spíše jako odůvodnění pro pohlavní zneužití, pro které však byl obžalovaný obžaloby zproštěn. Sama skutečnost, že obžalovaný souložil se svou neteří, je sice zavrženíhodné, avšak není to trestné a obžalovaný by za to odsouzen být neměl. Ohledně výroku pod bodem II. napadeného rozsudku obžalovaný namítá, že jeho jednání sice mohlo být hrubé, avšak svou intenzitou a škodlivostí nedosahuje trestně právní roviny. Případné nápravy za podání trestního oznámení pro skutky pod bodem I. napadeného rozsudku, se obžalovaný domáhal jen proto, aby byly věci uvedeny na pravou míru. Samotný obsah tvrzení pak nelze hodnotit jako „jinou těžkou újmu“, protože rodinná situace a domácnost matky poškozené byla pracovníci OSPOD opakovaně kontrolována, matka poškozené znala stanovisko OSPOD o tom, že děti jí nikdo odebírat nebude, o čemž měla být opakovaně ujišťována a tak nebyl důvod brát slova obžalovaného vážně a jinak, než jako planou ventilaci své frustrace. Obžalovaný má tedy za to, že s ohledem na všechny namítané rozporů a mezery v objasnění věci nelze učinit dostatečně bezpečný a pevný závěr o vině obžalovaného, a proto obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud obžalovaného obžaloby podle § 226 písm. a) trestního řádu zprostil.

7. Krajský soud na základě včas a řádně podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků odsuzující části napadeného rozsudku, tedy výrok o vině i trestu, jakož přezkoumal i správnost postupu řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, když dospěl k těmto závěrům.
8. V první řadě je nutné zdůraznit, že poté, co bylo předchozí rozhodnutí okresního soudu zrušeno pro podstatnou procesní vadu předcházející vyhlášení rozsudku, nyní už byl napadený rozsudek vydán v řízení, v rámci kterého bylo postupováno v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu, při zachování všech procesních pravidel, zejména tedy těch, která chrání práva obžalovaného a zajišťují zákonnost řízení. Obžalovanému byla řádně doručena obžaloba, stejně tak byly zachovány i veškeré procesní lhůty a spolu s tím i další zákonem stanovené procesní postupy upravující postup řízení. Krajským soudem nebyly shledány žádné takové podstatné vady či procesní pochybení, které by mohly mít vliv na objasnění věci či porušení práv obžalovaného na obhajobu. Pokud je okresnímu soudu vytýkáno, že tento rezignoval na spontánnost výpovědi matky poškozené, svědkyně [REDAKCE] pak je nutno uvést, že skutečně výslech svědka má probíhat tak, že svědkovi se nejprve umožní souvisle vypovědět o tom, co viděl a vnímal a teprve poté mu mají být kladeny otázky (viz § 101 odst. 2, 3 tr. řádu), což v případě výslechu

svědkyně dodrženo nebylo. Nelze ovšem říci, že by postupem soudu došlo k znehodnocení validity, přesvědčivosti a spolehlivosti této svědecké výpovědi. Svědkyně sice odpovídala od počátku na položené otázky, ale její reakce na otázky byly spontánní a svědkyni vlastní, nebylo zjištěno nic, co by ukazovalo na ovlivnění její výpovědi ze strany soudu, ať již v podobě sugestivních či kapiózních otázek, či jinou obdobnou manipulací svědkyní. Lze shrnout, že nyní již v procesním postupu okresního soudu nebyly zjištěny žádné vady či nedostatky v řízení předcházejícím vyhlášení napadeného rozsudku, na které by bylo nutno hledět jako na podstatné vady řízení, a které by opětovně vedly krajský soud k postupu dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř. a zrušení napadeného rozsudku.

9. Krajský soud může též uzavřít, že okresní soud také provedl při hlavním líčení všechny potřebné důkazy pro správné zjištění a posouzení stavu věci a vytvořil si tak potřebný podklad pro rozhodnutí v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu. Krajský soud může bez pochybností konstatovat, že provedené důkazy okresnímu soudu plně postačily pro objasnění a zjištění skutkového děje bez důvodných pochybností. Kromě výpovědi obžalovaného k trestné činnosti kladené mu za vinu, kterou obžalovaný učinil v přípravném řízení, okresní soud dále vynesl i matku poškozené, již výše zmíněnou svědkyni [REDAKCE] a dále měl k dispozici výpověď poškozeného dítěte, svědkyně [REDAKCE]. Její výslech svědka jako osoby mladší 18 let byl realizován v přípravném řízení orgánem činným v trestním řízení za přítomnosti obhájce obžalovaného a pracovníce OSPOD, úkon je zaznamenán na DVD a okresní soud uvedený důkaz v průběhu hlavního líčení provedl. Vynesl i policistu [REDAKCE] a to k okolnostem vypátrání poškozené spolu s obžalovaným. V neposlední řadě měl okresní soud k dispozici i znalecké posudky, které také byly zákonným způsobem provedeny v průběhu hlavního líčení. Při splnění procesních podmínek byl přečten jednak znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, [REDAKCE] a dále byl přečten znalecký posudek znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, [REDAKCE]. Okresní soud dále provedl i listinné důkazy obsažené ve spisovém materiálu. Pokud okresní soud zamítl návrh na výslech dalšího z policistů, který byl také členem hlídky při nalezení obžalovaného a poškozené, policisty [REDAKCE] potom ani v tomto nepochybil. Skutečnosti pojící se k vypátrání obžalovaného a poškozené, jejich vzájemný vztah a postoj poškozené k obžalovanému, popsal již ve své výpovědi druhý z policistů, svědek [REDAKCE], jeho výpověď je jasná a nevyvolává žádné dohady. Není důvod o věrohodnosti této výpovědi pochybovat, obžalovaný se výsledkem dalšího svědka v podstatě jen domáhá stvrzení toho, co již vypověděl svědek [REDAKCE] tedy jím zaznamenané projevy kladného vztahu mezi obžalovaným a poškozenou. Okresní soud přitom v odůvodnění svého rozsudku podrobně vyložil, proč k uvedenému doplnění dokazování nepřistoupil, jeho úvahy jsou racionální a nelze mít za to, že by se měl dopustit nesprávného procesního postupu v podobě tzv. opomenutí důkazu. V tomto směru tedy rozsah dokazování okresnímu soudu nelze vytýkat, rozsah dokazování beze sporu odpovídal potřebám pro rozhodnutí.
10. Okresní soud následně také při hodnocení provedených důkazů dostal ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, neboť provedené důkazy hodnotil jak jednotlivě, tak i ve vzájemné souvislosti, když v souladu s ustanovením § 125 odst. 1 tr. ř. také své závěry v příslušných pasážích napadeného rozsudku podrobně a logicky zdůvodnil. Okresní soud tedy nejprve rozvedl v odůvodnění svého rozhodnutí, z jakých důkazů vycházel při zjištění skutkového stavu, a posléze vyložil, na základě jakých důkazů a z těchto zjištěných konkrétních okolností má za prokázané jednání obžalovaného. Krajský soud přitom může skutková zjištění okresního soudu v případě obou skutků, jimiž byl obžalovaný uznán vinným, považovat za správná a odpovídající provedeným důkazům, přičemž v hodnocení důkazů nebyly zjištěny žádné logické nesprávnosti či deformace skutečností plynoucích z provedených důkazů, které by jej mohly vést k závěru, že hodnocení důkazů neodpovídá ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. Ze strany krajského soudu lze uvést, že

obžalovaný v podaném odvolání ve své podstatě poukazuje na obdobné argumenty a skutečnosti, jako už činil v průběhu nalézacího řízení před okresním soudem. Přitom krajský soud je toho názoru, že okresní soud se s uplatněnou obhajobou obžalovaného, jakož i dalšími rozhodnými skutečnostmi, v případě obou skutků kladených obžalovanému za vinu, dostatečným způsobem vypořádal. Krajský soud proto především může na úvahy okresního soudu odkázat a ohledně skutkového stavu zduraznit některé podstatné skutečnosti, případně úvahy okresního soudu jen doplnit.

11. Okresní soud nepochybil, jestliže v první řadě vycházel z výpovědi poškozené [REDAKCE] a to nejen v případě skutku ad I., neboť tato svědkyně se vyjádřila i k telefonátu obžalovaného s její matkou, kterému byla přítomna. Ve své výpovědi poškozená [REDAKCE] i za přítomnosti obhájce obžalovaného a dále pedagogické pracovnice, především popsala sexuální praktiky, které strpěla ze strany obžalovaného, které předvedla i prostřednictvím loutek, jak je zachyceno na fotodokumentaci. Obžalovaný setrvává na své obhajobě, že k pohlavním stykům a sexuálním aktivitám s poškozenou skutečně docházelo, ale výlučně až poté, co dovršila věk 15 let a vždy na základě dobrovolnosti, oboustranného souhlasu, dohody, když spolu s poškozenou navázali vzájemný partnerský, milenecký vztah. Uvedenou obhajobu ovšem právě svědkyně [REDAKCE] svojí výpovědí vyvrací. Poškozená vypověděla, že se obžalovaného bála, tento měl fyzickou převahu, v tom případě, kdy se mu pokusila klást odpor, tak jí opakovaně udeřil a fyzickým násilím přemohl. Potom se už obžalovaného bála a snažila se dát svůj nesouhlas jen spíše verbálně či odmítavým postojem a negativními projevy. Okresní soud přitom srozumitelně vložil, proč v případě rozporných tvrzení obžalovaného na straně jedné a na straně druhé poškozené, uvěřil výpovědi poškozené a z této vycházel při zjištění skutkového stavu. V rámci svých hodnotících úvah ohledně výpovědi poškozené okresní soud poukázal na závěry znalce [REDAKCE] který zkoumal osobu poškozené, a k rozumovým schopnostem poškozené a schopnosti podat objektivní výpověď znalec uzavřel, že rozumové schopnosti poškozené sice jsou ve [REDAKCE] ale poškozená je schopna správně vnímat, prožíté reprodukovat a odlišit reálnou vzpomínku od fantazie. K možnostem fabulace, sklonům ke lži znalec uvedl, že nic takového u poškozené zjištěno nebylo. K otázce spolehlivosti poškozené, úvaze o možném zkreslení skutečnosti krajský soud poukazuje na to, že dle znalce jsou [REDAKCE] schopnosti poškozené [REDAKCE] a poškozená by nebyla schopna si celý popisovaný děj vymyslet, resp. tento udržet v paměti, tato je schopna si upamátovat jen menší množství podnětů. Znalec naopak k možnostem spolehlivosti poškozenou popisovaného děje konstatoval ve svém posudku, že události popisované poškozenou odpovídají vybavení si reálných zážitků, na výzvu výpovědi doplňuje, rozšiřuje, je schopna uvádět také širší a užší kontext. Okresní soud se přitom pečlivě zbýval právě i otázkou možného ovlivnění osoby poškozené, jak na tuto možnost a zvýšenou sugestibilitu poškozené opětovně upozorňuje v podaném odvolání obžalovaný. K možnosti ovlivnění poškozené matkou či její sestrou okresní soud logicky poukázal na to, že v případě matky poškozené, svědkyně [REDAKCE] nezjistil okolnosti nasvědčující tomu, že by její reakce na zjištěný sexuální vztah s obžalovaným měly být zřetelně odmítavé, kategorické, když matka i s vědomím možných sexuálních aktivit mezi obžalovaným a poškozenou, ulehla poškozenou s obžalovaným z domu odejít. Stejně tak zajištěné SMS zprávy mezi obžalovaným a [REDAKCE] sice ukazují nesouhlas s jednáním obžalovaného a odmítavý postoj k jeho chování, ale nesvědčí o nějaké snaze msty, nenávisti, pokusu o potrestání či dokonce snahu nebo zájem o odsouzení obžalovaného. Pokud okresní soud konstatoval, že nezjistil ani žádnou motivaci k nátlaku na poškozenou a k její křivé výpovědi vůči obžalovanému, pak skutečně z provedených důkazů nic takového nelze dovodit, nic nesvědčí uváděné prudké odmítavé reakci. Odpovídající výsledkem dokazování je i závěr okresního soudu, že s ohledem na závěry znalce nelze z důvodu omezené [REDAKCE] kapacity poškozené ani její schopnost konstrukce takové komplexní skutečnosti předpokládat. Okresní soud tedy poukázal na ne příliš výraznou reakci matky na zjištěné jednání, která také nesvědčí

Shodou s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

motivě motivovanému jednání, když lze i doplnit, že sestra poškozené, zmiňovaná [REDAKCE] nakonec v rámci trestního stíhání svého strýce, obžalovaného, využila svého k věci nevypovídat, což také nesvědčí úvaze, že by měla přimární zájem na potrestání, odsouzení obžalovaného, i za cenu ovlivnění poškozené. Krajský soud tedy taktéž neshledal nic konkrétního, z čeho by bylo možné dovodit, že by výpověď poškozené měla být ovlivněna někým dalším a tato by neměla odrážet skutečnost, když pouze otázka případného morálního pohoršení by jistě nebyla důvodem pro nařčení ze znásilnění. Krajský soud v této souvislosti znovu poukazuje i na závěry znalce, že ve výpovědi poškozené převažují charakteristiky specifické věrohodnosti a popisované události odpovídají reálnému prožitku, když poškozená si vybavovala místy širší kontext ve spojení s jednáním obžalovaného, jako i nepodstatné informace typu, že „ji bolely ruce“. Znalec nadto v rámci hodnocení vztahu poškozené a obžalovaného zároveň připustil, že vztah poškozené k obžalovanému lze hodnotit převážně jako pozitivní, v posuzované době s prvky závislého vztahu. Není tedy důvod předpokládat, že by měla poškozená, byť i pod vlivem někoho dalšího, vědomě lžít nepravdivé skutečnosti týkající se sexuálních aktivit s obžalovaným. V návaznosti na uvedené může krajský soud uvést, že ani skutečnost zjištěná z výpovědi policisty [REDAKCE], tedy vzájemně kladný vztah mezi obžalovaným a poškozenou v době jejich vypátrání policií, který policista líčí i jako možný vztah, nevede k závěru o věrohodnosti a přijatelnosti obhajoby obžalovaného. Již výše je uvedeno, že znalec nejen shledal poškozenou jako zvýšeně [REDAKCE] ale zjistil i prvky závislosti poškozené na obžalovaném, a spolu s tím i osobnost poškozené znalec označil za jednoduše strukturovanou, kdy v její osobnosti dominuje simplicita v chování i prožívání. Je tedy zřejmé, že v průběhu vzájemných kontaktů mezi poškozenou a obžalovaným došlo k vytvoření závislosti poškozené na obžalovaném, znalec hovoří i o náhradní citové vazbě za zemřelého otce. Poškozená přitom s ohledem na svoji [REDAKCE] úroveň, rozumové schopnosti a [REDAKCE] osobnost, neprožívala nijak výrazně úkorně jednání obžalovaného. S tímto nesouhlasila, nelíbilo se jí, ale uvedené na straně druhé nevnímala nějak úkorně, traumaticky, jako zážitek, který by nějak zásadně a negativně ovlivnil její vztah k obžalovanému. Znalec k uvedenému ve svém posudku i uvedl, že sama poškozená nebyla příliš schopna kritického zhodnocení vhodnosti a nevhodnosti chování pachatele (obžalovaného), když s tímto i koresponduje další závěr znalce, že vyšetřením nebyly u poškozené zjištěny vážnější psychické potíže ve smyslu traumatizace. Lze tedy mít za to, že poškozená si mohla vytvořit pozitivní, až zamilovaný vztah k obžalovanému, kdy sice nesouhlasila se sexuálními aktivitami s obžalovaným, tímto se bránila, nejprve i aktivně, poté již jen ze strachu z obžalovaného pasivně, ale v konečném důsledku tyto nevnímala jako natolik traumatizující, aby to narušilo její kladný vztah k obžalovanému. Krajský soud tedy může úvahu okresního soudu, že zjištěný následný, pozitivní přístup k obžalovanému nevylučuje, že dřívejší, respektive některé prováděné sexuální aktivity byly poškozenou prováděny zcela bez jejího souhlasu, pod pohrůžkou násilí, případně násilím, jako zcela přílehavou skutkovému stavu, když okresní soud v tomto případě přílehavě shrnul, že poškozená v době spáchání skutku byla pod vlivem různých emocí, v jejichž důsledku k obžalovanému mohla následně cítit i náklonnost, případně zamilovanost. Výpověď poškozené tak i dle krajského soudu může poskytnout dostatečný a spolehlivý podklad pro správné a objektivní zjištění skutkového děje. Pouze nepřítomno je pak i potvrzení výpovědi její matky, která zmiňuje, že si všimla změn chování u dcery, která jí přišla více nervózní, nesvá a neklidná, a když se jí později se vším svěřila, tak u líčení věcí plakala a zmiňovala, že měla strach z obžalovaného, že tento ji i zmiňoval.

12. Krajský soud nezjistil žádné pochybení ani v případě zjištění učiněných ohledně skutku ad II. napadeného rozsudku. Obžalovaný sám nepopřel, že vyslovil možnost, hrozbu odebrání dětí ve vztahu k matce poškozené, svědkyni [REDAKCE] když ovšem uvedené dle svého tvrzení spojoval výlučně se sociální situací rodiny. I zde je ovšem jeho výpověď a obhajoba vyvrácena dalšími důkazy, a to nejen výpovědí svědkyně [REDAKCE] ale i svědkyní [REDAKCE] zcela jasně vypověděla, že jí obžalovaný volal z cizího čísla a domáhal se stažení

trestního oznámení, a když telefon předala mámě, tak té řekla, ať to stáhne, nebo přijde o děti. Prakticky shodná je i výpověď svědkyně [REDAKCE] která obdobně vypověděla, že ji obžalovaný telefonicky vyhrožoval odebráním dětí a nutil ji, aby vzala zpět podané trestní oznámení, že když to nestáhne, nechá odvést všechny její děti. Je zjevné, že obě svědkyně spojují pohrůžku odebráním dětí s požadavkem obžalovaného na stažení trestního oznámení. Již okresní soud uvedl, že u poškozené ani její matky nebyla přítomna zjištěna žádná motivace směřující ke klivé výpovědi, jejich výpovědi jsou vzájemně shodné, věrohodné a konstantní, k čemuž krajský soud doplňuje, že u svědkyně [REDAKCE] a především u poškozené, jejíž [REDAKCE] schopnosti jsou snižené, lze jen velmi těžko očekávat, že tyto by si měly být vědomy možného dopadu takto učiněné pohrůžky, toho, že takovéto jednání ze strany obžalovaného by mohlo být významně relevantní z hlediska další trestněprávní odpovědnosti obžalovaného. Navíc i nepřímě přesvědčivě působí obhajoba obžalovaného, že tímto chtěl pouze upozornit svědkyni [REDAKCE] na možnost odebrání dětí. Svědkyně pochopitelně věděla o tom, že její rodina je sledována, šetřena orgány OSPOD a s těmito je v kontaktu, že její sociální poměry nejsou dobré, a proto zcela jistě by nemusela být obžalovaným upozorňována na případnou možnost odebrání dětí, takovéto upozornění bylo zcela nadbytečné a bezvýznamné. Nadto by se v případě zájmu obžalovaného o situaci rodiny a její zachování dalo očekávat, že právě v době, kdy spolu s rodinou svědkyně [REDAKCE] obžalovaný žil, by se jim snažil pomáhat, aby se jejich situace zlepšila, ovšem svědkyně [REDAKCE] kromě jiného vypověděla, že obžalovaný se v minulosti v její rodině již choval agresivně, rozbíjel věci, což nesvědčí příliš snaze o stabilizaci rodiny a zlepšení poměrů.

13. V případě námitek uplatněných v rámci odvolacího řízení proti skutkovým zjištěním okresního soudu, tedy lze v podstatě uvést, že se okresní soud všemi namítanými skutečnostmi zabýval, vypořádal a v odůvodnění rozsudku vše dostatečným způsobem vyložil. Jak již krajský soud výše uvedl, na základě přezkumu napadeného rozhodnutí lze jen konstatovat, že úvahy a závěry okresního soudu o vině obžalovaného mají potřebnou a dostatečnou oporu v provedených důkazech a okresní soud neopomněl žádnou důležitou okolnost. Ve vztahu k hodnocení provedených důkazů tedy může krajský soud jen shrnout, že okresní soud jím provedené důkazy hodnotil jak jednotlivě, tak i komplexně, ve vzájemné souvislosti, a způsob hodnocení důkazů je jak v souladu se zásadami formální logiky, tak se především opírá o skutečnosti zjištěné z jednotlivých důkazů, aniž by okresní soud při svých úvahách nějaké zásadní důkazy opomněl, nebral na zřetel či provedené důkazy nějakým způsobem nesprávně vyložil nebo dokonce deformoval jejich obsah. Přitom krajský soud, jako soud odvolací a nemůže sám bez dalšího, aniž by provedl nové dokazování, jiným způsobem hodnotit provedené důkazy a vytvářet jiný skutkový stav, než učinil soud prvního stupně, neboť je v zásadě vázán hodnocením důkazů soudem prvního stupně, když zasáhnout a odlišit se od takového hodnocení důkazů může pouze tehdy, pokud by hodnocení důkazů bylo v rozporu s formální logikou, bylo neúplné či nebralo na zřetel skutečnosti významné pro zjištění skutkového děje. Krajský soud v hodnocení důkazů ovšem žádné takovéto skutečnosti, které by mohly vést k závěru, že hodnocení důkazů neodpovídá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, nezjistil.
14. Krajský soud se pak mohl ztotožnit i s právní kvalifikací jednání obžalovaného, pokud na základě správně zjištěného skutkového stavu byl skutek pod bodem ad I. právně kvalifikován jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a v případě skutku ad II. jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku. Okresní soud v příslušných pasážích svého odůvodnění vyložil zákonné znaky příslušných skutkových podstat, a také to, jakým jednáním obžalovaný tyto znaky naplnil. V případě užití právní kvalifikace v případě obou skutků má krajský soud za to, že úvahy okresního soudu jsou správné a příléhavé.
15. V případě skutku ad I. je nesporné, že obžalovaný své jednání směřoval proti svobodné vůli poškozené ve sféře sexuálního života, jeho úmyslem bylo dosáhnout pohlavního styku

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

s poškozenou, a to za použití násilí a kromě toho využil toho, že poškozená nejen měla s ohledem na fyzickou převahu a předchozí zkušenosti z obžalovaného stach, ale zejména vzhledem ke svým sníženým schopnostem toliko na úrovni [REDAKCE] když i obžalovaný sám poškozenou označoval za [REDAKCE] mu poškozená fakticky nebyla schopna klást nějaký výrazný odpor, jakkoli se zřetelně bránila, tato podléhala vlivu jeho silnější osobnosti, a to fyzické i psychické, a vytvářené závislosti. Obžalovaný tedy jednak užil vůči poškozené přímé fyzické násilí a dále využil její bezbrannosti, aby tuto donutil k souloží, orálnímu a análnímu styku, tedy sexuálními akty stovnatelným se souloží, a to v době, kdy poškozené ještě nebylo 18 let, tedy se takového jednání dopustil na dítěti. Tím naplnil skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku. Obžalovaný přitom na samotném počátku z projevů poškozené jasně věděl, že poškozená s pohlavním stykem nesouhlasí, nepřeje si ho, bránila se mu, a proto také užil násilí (facky a úder do břicha, stlačení hlavy k rozkroku), aby její odpor překonal, protože chtěl dosáhnout souloží a orálního styku s poškozenou, a stejně tak věděl, že tato jako osoba fyzicky výrazně slabší a vadto s [REDAKCE] schopnosti ani není schopna mu odpor klást. Závěr okresního soudu, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém a naplnil skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, je tedy namístě.

16. Obdobné platí i ve vztahu k právní kvalifikaci skutku ad II. výroku o vině napadeného rozsudku. Obžalovaný telefonicky vyhrožoval svědkyni [REDAKCE] matce poškozeného dítěte [REDAKCE] odebráním dětí, pokud nestáhne trestní oznámení, tedy nutil ji, aby vzala zpět podané trestní oznámení. Obžalovaný přitom věděl, že rodina [REDAKCE] byla již v minulosti v souvislosti s péčí o děti sociálně šetřena, tedy mohl důvodně očekávat, že pohrůžka odebráním dětí může být pro poškozenou velmi významná a zásadní. Krajský soud ve shodě s okresním soudem může připustit, že výhrůžka odebráním dětí od obžalovaného v době bezprostředně následující po smrti jejího manžela lze hodnotit jako pohrůžku jiné těžké újmy, tedy těžké újmy pokud jde o její aktuální rodinný život a rodinné poměry, stejně jako je odpovídající i názor okresního soudu, že obžalovaný velmi dobře věděl, že [REDAKCE] tedy matka poškozené, je tou osobou, jejíž svědectví může pomoci, ale i ztížit, řádné objasnění věci. Trestného činu, zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo trpěl a spáchal-li takový čin na svědkovi, znalci nebo tlumočnickovi v souvislosti s výkonem jejich povinnosti. Jak je výše uvedeno, z prokázaného skutkového děje je patrné, že obžalovaný [REDAKCE] telefonicky vyhrožoval, že pokud nestáhne trestní oznámení, zařídí, aby jí byly odebrány děti. Obžalovaný hrozbou ztráty dětí, tedy nátlakem v podobě vzniku těžké újmy, působil na její vůli, bránil jí ve svobodném rozhodování, a to za tím účelem, bylo staženo na jeho osobu podané trestní oznámení. Krajský soud se s ohledem na uplatněnou námitku zabýval relevantí takové hrozby, především pak tím, zda je vůbec možné zvažovat v projednávaném případě pohrůžku těžké újmy ve vztahu ke [REDAKCE] když učinil závěr, že se skutečně jedná o relevantní pohrůžku mající znak pohrůžky těžkou újmu. V první řadě je nutné připomenout, že sociální poměry rodiny skutečně nejsou dobré a rodina byla sledována orgány OSPOD, jako rodina riziková. Nadto se jednalo o stav, kdy krátce předtím zemřel jeden z rodičů dětí a svědkyně, [REDAKCE] zůstala na veškerou péči sama. [REDAKCE] sice věděla o tom, že rodina je v péči OSPOD a s touto komunikovala, ale stejně tak si mohla též myslet, že pokud by obžalovaný, který žil s rodinou ve společné domácnosti, následně mohl péči matky před orgány OSPOD vyličit jako zcela nedostatečnou, zdůraznit, případně i zveličit, nedostatky v péči o děti i sociální situaci rodiny, mohl by svědkyni více vystavit hrozbě odebráním dětí nebo ne, faktem ale zůstává, že případně takovéto aktivity by mohly vést ke zhoršení postavení svědkyně jako matky řádně pečující o děti. Namístě je i úvaha, že svědkyně si nemusela přesně uvědomovat dosah takového oznámení orgánům OSPOD, nemusela vědět, jaké šetření či

Shodu s prepisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

úkony by bylo ještě nutné provést před odebráním dětí a nakolik je taková hrozba skutečně reálná. Není ale pochyb o tom, že ztráta dětí by pro svědkyni, jako jejich matku, nepochybně představovala závažnou, těžkou újmu a takto tedy logicky uvedenou pohrůžku mohla vnímat a dle své výpovědi i vnímala, když vypověděla, že se o děti bála, že jsou to jediné, co jí zbylo. Spolu s tím je třeba i zdůraznit, že svědkem ve smyslu § 175 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku je nejen osoba, která již byla alespoň předvolána jako svědek a má tedy již procesní postavení svědka, ale i osoba, kterou pachatel vydírá pro budoucí výkon její svědecké povinnosti, neboť za svědka podle uvedeného ustanovení je třeba považovat svědka v materiálním smyslu, tedy osobu, která vnímala skutečnosti, které mohou být podkladem pro rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení, přičemž jednání pachatele je vedeno úmyslem odradit takového svědka od řádného plnění jeho povinností vyplývajících z trestního řádu. Je nepochybné, že jednání obžalovaného ze všech hledisek naplnilo skutkovou podstatu uvedeného zločinu, a to včetně úmyslu, úmyslného zavinění, neboť je zřejmé, že jednání obžalovaného jednoznačně směřovalo k tomu, aby zabránil poškození jeho jednání ohlásit na Policii ČR, tomuto svým jednáním zabránit chtěl. Okresní soud tak správně uzavřel, že jiný než přímý úmysl dle § 15 odst. 1. písm. a) tr. zákoníku v jednání obžalovaného nebylo dovodit.

17. Krajský soud pak nemá výhrady ani k výroku o trestu, jak byl uložen a zdůvodněn okresním soudem. Je zjevné, že skutečně okresní soud při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel z ustanovení § 38 a 39 tr. zákoníku, tedy obecných zásad pro ukládání trestů a spolu s tím i z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, osobních a majetkových i jiných poměrů obžalovaného jako i z dosavadního způsobu života a z možnosti jeho nápravy. Bezesporu okresní soud i podrobně hodnotil přitěžující a polehčující okolnosti dle § 41, 42 tr. zákoníku, jak uvedl. Úvahy okresního soudu směřující ke stanovení druhu a výměry trestu také vycházejí ze zjištěných okolností, tedy jak z povahy a závažnosti trestné činnosti, tak i s ohledem na osobu obžalovaného. V první řadě je nutno uvést, že v případě techniky ukládání trestu okresní soud správně přistoupil k ukládání úhrnného trestu za více trestných činů, jak uvedené vyplývá z pravidel upravených v ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku. V případě úvah o druhu a výši z hlediska zákonem vymezených kritérií je zřejmé, že závažnost trestné činnosti je značně vysoká, neboť obžalovaný se dopustil nejen více trestných činů, ale dokonce zločinů, dokonce zvláště závažného zločinu, tedy velmi závažné úmyslné trestné činnosti. Okresní soud i správně upozornil ve vztahu k povaze trestné činnosti, že v případě zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku se nejednalo o jeden, ojedinělý útok, ale o řadu více útoků proti poškozené, kterými bylo postupně, vícekrát zasahováno do sexuální sféry poškozeného dítěte, což také zásadně zvyšuje škodlivost a nebezpečnost celého jednání. Také způsob provedení této trestné činnosti, kdy bylo zneužito nejen [REDAKCE] úrovně poškozené a s tím spojené možnosti se účinně bránit, ale také toho, že obžalovaný se přistěhoval po smrti otce poškozené do společnosti domácnosti, představoval pro poškozenou přirozenou autoritu a v podstatě tam svým způsobem v očích poškozené nahrazoval otcovský prvek, je nutno také výrazně v neprospěch obžalovaného vyhodnotit. Obžalovaný se potom v návaznosti na tuto trestnou činnost dopustil další závažné trestné činnosti, což ukazuje, že obžalovaný je výrazně trestněprávně nerušený. Za tohoto stavu se i krajský soud musel přiklonit názoru okresního soudu, že na obžalovaného je nutno působit už přímým výkonem trestu odnětí svobody. Úhrnný trest odnětí svobody byl obžalovanému správně ukládán dle nejpřísnější trestného ustanovení § 185 odst. 2 tr. zákoníku, když v tomto případě lze pachateli uložit trest odnětí svobody v rozpětí trestní sazby od dvou do deseti let. V rámci úvah o výměře trestu pak okresní soud správně zohlednil, že od spáchání trestné činnosti uplynula delší doba, během které obžalovaný žil již zcela řádně, stejně tak i to, že veškerá předchozí odsouzení obžalovaného jsou staršího data a nepředstavují výraznější přitěžující okolnost. Pokud okresní soud jako polehčující okolnost hodnotil i částečné doznání obžalovaného jako polehčující okolnost, pak je zjevné, že skutečně přihlédl v maximální možné míře ke všemu, co by mohlo i seberně obžalovanému prospět.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

Úhrnný trest odnětí svobody vyměřený v trvání 30 měsíců je potom trestem vyměřeným velmi výrazně při samé spodní hranici zákonné trestní sazby, což ukazuje, že hodnocení polehčujících okolností reálně zohledňuje i uložený trest. Úhrnný trest, který byl za dva zločiny vyměřen jen velmi nízko nad samou spodní hranici zákonné trestní sazby, potom krajský soud nemá důvod pokládat a označit za trest nepřiměřeně přísný, lze konstatovat, že s výměrou trestu se okresní soud dostatečně vypořádal a jím volený trest zcela odpovídá zákonným požadavkům.

18. V návaznosti na provedené dokazování a zjištěný skutkový stav může krajský soud závěrem konstatovat, že okresní soud zásadněji nepochybil v otázce náhrady škody, resp. náhradou nemajetkové újmy. Poškozená [REDAKCE] se s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení připojila, aniž by ovšem tento nárok konkrétně specifikovala do zahájení dokazování, případně by řádně uplatněný a konkretizovaný nárok v průběhu hlavního líčení nějak modifikovala. Krajský soud tak zastává názor, že její připojení nebylo řádné a nebylo nutné o tomto rozhodovat, ovšem pokud byla poškozená s odkazem na ustanovení § 229 odst. 1 tr. řádu odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, pak se nejedná o nějak zásadní vadu.
19. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je zřejmé, že krajský soud neshledal žádné okolnosti vedoucí ke změně či zrušení některého z výroků napadeného rozsudku. Z tohoto důvodu bylo odvolání podané obžalovaným [REDAKCE] zamítnuto jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 27. 10. 2021

Mgr. František Boštík, v. r.
předseda senátu

Kateřina Svěženová

Digitalně podepsal Kateřina
Svěženová
Datum: 2021.11.04 09:51:59 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Svěženová.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Zuzany Bohaté Koldovské a přísedících Bohumily Chotové a Evy Müllerové při hlavním líčení konaném dne 8. října 2021,

takto:

obžalovaný

[REDACTED]

se podle § 226 písmeno a) trestního řádu zprošťuje obžaloby, že

v blíže nezjištěné době od listopadu 2019 do 10. 6. 2020, v [REDACTED] v ulici [REDACTED] v domě čp. [REDACTED] v bytě, který užívá [REDACTED] se svou manželkou [REDACTED] narozenou [REDACTED] v obývacím pokoji nejméně v jednom případě úmyslně umožnil nezletilé [REDACTED] narozené [REDACTED] sledování pornografického filmu v televizi, přičemž ji nejméně v jednom případě osahával na přirození a prsou, kdy tímto jednáním vědomě ohrozil mravní vývoj nezletilé [REDACTED] neboť svou sexuální zvráceností tuto vydal v nebezpečí osvojení si návyků nevhodných pro její věk, spočívající zejména v předčasném zahájení sexuálního života a sledování pornografických děl,

tedy měl

jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti a vlivu,

úmyslně ohrozil citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, a spáchal takový čin ze zavrženíhodné pohnutky,

čímž měl spáchat

zvláště závažný zločin **pohlavní zneužití** podle § 187 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

přečin **ohrožování výchovy dítěte** podle § 201 odstavec 1 písmeno b), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně podala dne 16. 6. 2021 obžalobu na [REDAKCE] [REDAKCE] pro skutek, jímž se měl dopustit zločinu pohlavní zneužití podle § 187 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku a přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno b), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku.

2. Při hlavním líčení obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] po poučení podle § 206 trestního řádu uvedl, že neprohlašuje svou vinu. Dále vypověděl, že se toho nikdy nedopustil, nikdy by to svým vnučkám neudělal, má s nimi kladný vztah. Omlouvá se za to, že instaloval na nové televizi programy, protože to jde jen přes internet, seklo se to, a byl tam jen obrázek. Nikomu neumožňoval, aby se s ním koukal na porno. Nikdy vnučku neosahával, osobní hygienu prováděla jeho manželka nebo její matka. Dcera má střídavou péči, tak u nich spaly několikrát do týdne. V rozhodné době po dohodě s babičkou u nich spaly asi jednou za měsíc. Nikdy s nimi neměl výchovný problém. [REDAKCE] je svérázná holka a dost si vymýšlí, jinak je normální. Ví o tom, že jsou spory mezi jeho dcerou a jejím bývalým partnerem. V té době mobil neměly. V současné době se nestýkají, protože dcera nemá děti ve své péči. Jeho vztah s manželkou je normální, mají se rádi. Sexuální život funguje. Nikdy se neléčil, teď dochází kvůli trestnímu stíhání na terapie. S dětmi o tom nemluvil. Jeho dcera jej i nadále navštěvuje. V době, kdy instaloval televizi, byl doma s manželkou, dcerami a vnučkami. Děti byly v pokojíku, když instaloval televizi, tak přišla [REDAKCE] on o ní nevěděl. Manželka zakřičela, pak se to vyplo, on to zavřel a už se to neřešilo. Vnučka, když to viděla, tak odešla do kuchyně, pak už to nepouštěl a počkal, až všichni odejdou, aby to mohl zprovoznit. Nezajímal se o to, co se dělo v kuchyni, manželka brečela, ale nesvěřila se mu, proč. V současné době je proti němu vedeno další trestní řízení pro to samé, už byl vypovídat na policii. Nebavil se s [REDAKCE] o tom, co viděla v televizi, nijak to nepojmenovala. Občas jede s dcerou pro děti, když měli střídavou péči, dcera měla strach z pana [REDAKCE] který naznačoval, že když je nebude mít on, tak je nebude mít ani ona. Přemýšlel nad tím, proč to vnučka říkala, myslí si, že je zmanipulovaná a má podezření na [REDAKCE] Tedy říkají to děti, když přijdou, tak to z nich najednou vypadne. U nich se o otci nebaví, jeho život je nezajímá, starají se hlavně o děti, aby byly v klidu. Děti jim říkají, že otec na ně křičí a nadává jim, jsou tam bezprizorné, ale nikam nesmí. Je tam elektrický ohradník, nikdo se tam nedostane. V poslední době se stalo něco, co je zasáhlo, děti čekaly venku před barákem a byly zmrzlé. [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

měla na sobě kapuci, protože otec jí vyhrožoval, že ji ostříhá a taky to udělal. Dcera jeho přítelkyně jí ostříhala, vypadala jako Kazisvět z pohádky, bylo to šílené. Matka s nimi tedy jela na OSPOD, ale tam s tím nic nedělali. Děti se svěřily, že byly ostříhány za trest. Musí si připravovat jídlo na celý den, nemůžou si vzít něco z lednice, protože to je pro dceru přítelkyně. Asi 15 let k nim dochází paní [REDAKCE] kdy děti si u ní hrají, mají k ní důvěru.

3. Svědek [REDAKCE] uvedl, že obžalovaný je jeho bývalý tchán, vztahy nemají žádné. Hádá se s bývalou přítelkyní, chtěla ho zabít, je tam nedořešený pokus o vraždu, ještě nebylo zahájeno trestní řízení. Do minulého roku byla střídavá péče, matka ji porušila, teď má děti ve své péči a je tam upraven styk s matkou. V tom období od listopadu 2019 do června 2020 to bylo tak, že si matka v dubnu vzala děti k sobě a dávat mu je nechtěla. Tím, že nebylo rozhodnuto o péči, tak si je vzal a měl je do té doby, než soud v Děčíně rozhodl. Protože matka stále objížděla barák, tak je odvezl na [REDAKCE] kde byli měsíc, děti byly v pohodě. Jeho vztah k dětem je velice dobrý, snaží se je vychovávat. Vztah dětí je zřejmě stejný k němu i k matce. S dědou mají těžký vztah a k babičce chtějí, to mu řekly. Trestní oznámení podávala jeho matka, protože ta se to dozvěděla jako první, [REDAKCE] se jí svěřila. Děti mu na [REDAKCE] řekly, co se stalo, tak k tomu vypovídal na policii, že babička jim zakázala o tom mluvit, že [REDAKCE] tam sledovala porno a děda na ni šahal, obě to říkaly dohromady. Mělo k tomu dojít téhož dne a pak znova ráno. Konzultoval to s psychologem z [REDAKCE] nikdy na nich nevyzvídal. Popisovala mu osahávání, a to na prsou a na zadku. Teď děti mají mobilní telefon, má tam family link. Ví, že jeho dcera sledovala erotickou tematiku na telefonu. Jeden telefon, co měla od matky, jí zabavil, a tam byl pornografický materiál. S dětmi neprobíral, co je dobře a není od dospělých osob, ale navštěvoval s nimi psychologku. Neví, proč nedošlo ke klasickému psychologickému posouzení. Neví, jak dcera vypovíдалa na policii. K dotazu soudu uvedl, že je možné, že dcera před znalkyní vypovíдалa jinak. Myslí si, že mu dcera nelhala a nevymýšlela si. Nejdřív se svěřily jeho matce, až potom jemu. Neupozorňoval je, ani i o tom nemluvil jako první. Trestní oznámení byl podat s matkou, tedy že děti dostaly zákaz od babičky mluvit o tom, co se tam dělo, tedy sledování porna a osahávání. [REDAKCE] o tom začala mluvit, pak se přidala [REDAKCE] Nejdřív to poslal na kriminálku, pak to konzultoval s psychologem v [REDAKCE] a pak vyhledal pomoc u psychologky v [REDAKCE] Bylo vydáno předběžné opatření o svěření dětí do péče matky, děti měl v té době měsíc, protože se tak rozhodl. Předběžné opatření nemařil, protože když u něj byl vykonavatel, tak on byl na dovolené, a to asi měsíc na [REDAKCE] O prázdninách podávaly děti výpovědi, tedy v době, kdy je měla matka. Konkrétně mu [REDAKCE] a [REDAKCE] řekly, že [REDAKCE] tam sledovala porno a že děda na ni šahal, mělo k tomu dojít naráz a pak ještě ráno. Dostaly zákaz od babičky o tom mluvit. Co se týče jejich ostříhání, tak děti tím nebyly potrestány, ale samy to chtěly. Matce styk podle rozhodnutí soudu ohledně předávání dětí neumožňuje, protože byl obklíčen třemi muži při předávání, takže ty děti vydávat nebude. Ze strany matky dochází k manipulaci, a to matky i babičky. Neví, jestli by takhle zmanipulovala děti, aby to vyústilo v trestní stíhání jejího vlastního otce. Chce střídavou péči, ale děti má u sebe z toho důvodu, že matka není schopna zajistit jejich bezpečí, snažila se ho zabít. Některé odpovědi nejsou zde uváděny, neboť se tak dělo na základě návodných otázek ze strany obhajoby a nebylo k nim v rámci hodnocení přihlíženo.

4. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že se s obžalovaným znají asi [REDAKCE] let a ví, jaké jsou u nich poměry. Dříve vnoučata vídala velmi často, děti ji navštěvovaly, chodila s nimi na výlety, naposledy je viděla dne 26. 8., protože jí končí [REDAKCE] a šla k holiči. Viděla ostříhanou [REDAKCE] která jí řekla, že jí takhle nechal ostříhat tatínek násilím, tak ji vzala sebou. Také jí řekla, že má hlad, protože když spala s [REDAKCE] tak za trest nemohla sníst. Pak řekla, že ví, že má svátek, a že ten den jde děda k soudu, a že se bojí, že děda půjde do vězení. Tatínek jí prý řekl, že musí říct na policii to, co řekla, že na ni sahá dědeček. Také jí řekla, že děda šteloval televizi a bylo tam nějaké porno, přičemž použila toto slovo. Vztah mezi dědou a [REDAKCE] označila jako normální, s babičkou asi mají bližší vztah. Pak mluvila s manželkou obžalovaného, která jí řekla, že děda ladil televizi, přišla [REDAKCE] a děda to

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

musel vytáhnout ze zásuvky, protože to nešlo vypnout. Ví, že vztahy mezi matkou a otcem jsou na bodu mrazu, vše obstarávala matka dětí. Jako každé dítě má [REDAKCE] bujnou fantazii. Je ovlivnitelná, trochu je i [REDAKCE]. Její děti si nikdy nestěžovaly na nevhodné chování obžalovaného, a to tam i spaly.

5. Za souhlasu stran byly čteny úřední záznamy o podání vysvětlení. [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že někdy v polovině listopadu koupili televizi a manžel chtěl programy srovnat za sebou. Slyšela, jak se přepínají kanály, byla v té době v kuchyni a pak uslyšela nějaké vzdechy, přišla do obývacího pokoje, kde byla [REDAKCE] a odvedla ji pryč. [REDAKCE] z toho měla zážitek, všude to vyprávěla. Normálně jí to vysvětlila, pak už se k tomu nevraceli. Pak měl její manžel vnučku zneužívat, to je nesmysl, protože [REDAKCE] teď u její dcery brečí, že by chtěla k dědovi. Určitě k ničemu takovému nedošlo. Je to již několikáté oznámení od [REDAKCE] na jejich rodinu, uváděl, že ho chtěla její dcera otrávit a že jí nedávají najíst. Manžel byl kvůli tomu i u psychiatra. [REDAKCE] [REDAKCE] teta [REDAKCE] uvedla, že se sestra a její partner rozešli, pak bylo předběžné opatření o styku, pak je otec na měsíc odvezl a matka je neviděla. Doslova řekl, že když je nebude mít on, tak ona také ne. Pak dal trestní oznámení na všechny členy rodiny. Nebyla svědkem situace, že by se [REDAKCE] dívala na porno, či že by jí měl děda osahávat. Do této doby nebylo potřeba, aby se o tom v jejich rodině mluvilo, nic takového se nestalo. Stalo se to, že děda ladil televizi a naskočily tam programy pro dospělé, u toho měla být údajně [REDAKCE] to slyšela od babičky. Neví o tom, že by děda sledoval porno, stejně tak jako její dcera, je ale pravda, že jí v telefonu porno našla a pak jí to vysvětlila.

6. Za souhlasu stran byl čten znalecký posudek z oboru zdravotnictví, specializace psychologie dětí. Znalce po pohovoru s nezletilou [REDAKCE] dospěla k následujícím závěrům: popis prožitého v předmětné věci se zásadně liší od výsledku na policii, tyto verze se liší téměř ve všech ohledech. Její líčení je nehomogenní a rozporuplné. Nelze určit, zda toto její zkreslování je dané [REDAKCE] intelektem, používáním konfabulací či případnou sugescí. Její osobnost je s intelektem ve [REDAKCE] pásmu [REDAKCE]. Je schopna vnímat prožitky a reprodukovat je v úrovni svých schopností, které jsou v pásmu [REDAKCE]. [REDAKCE] Ve značné míře se objevují konfabulace, které zcela pozmení i smysl příběhu. [REDAKCE] paměťové schopnosti a četné konfabulace mohou mít zásadní vliv na snížení její věrohodnosti. Je velmi pravděpodobné, že je ovlivnitelná ve vztahu ke své schopnosti reprodukovat prožité události. Nemá k obžalovanému negativní vztah a v její osobnosti nejsou patrná žádná psychická poškození po jednání obžalovaného.

7. Dále byly konstatovány listinné důkazy založené ve spise. V první řadě byly přehrány videozáznamy výsledku nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE]. Dále bylo konstatováno ustanovení opatrovníka, lékařská zpráva, protokol o trestním oznámení, emailová korespondence, sdělení Střediska výchovné péče, potvrzení o konzultaci, žádost o dodatky a změny ve zprávě, fotografie, kresby a záznamy z družiny, historie z mobilního telefonu a zprávy o pověsti. Další návrhy na doplnění dokazování nebyly vzneseny.

8. Na základě takto provedeného dokazování dospěl soud k jednoznačnému závěru, že nelze obžalovaného uznat vinným pro žalované trestné činy, neboť v průběhu řízení nebylo najisto prokázáno, že by se žalovaný skutek vůbec stal. Obžalovaný trestnou činnost rezolutně popřel, nezletilou [REDAKCE] nikdy neosahával, neúčastnil se jejich osobní hygieny, to obstarávala jeho manželka. Co se týče té nešťastné události, kdy ladil televizi, pak do obývacího pokoje vstoupila [REDAKCE] aniž by o tom v tu chvíli věděl, při ladění se zasekla obrazovka a byl tam erotický program pro dospělé, ze kterého nemohl vyjet, on to zavřel, mezitím jeho žena vykřikla, a pak už se to neřešilo. Počkal, až budou všichni pryč, aby to mohl znovu zprovoznit. Podstatnou skutečností v tomto bodě je, kolik osob se v tu dobu v domě nacházelo. Kromě obžalovaného a jeho manželky, zde byla všechna tři vnoučata a dcera, bylo by tedy těžko uvěřitelné tvrzení, že by obžalovaný naladil

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

kanál s pornografickou tematikou a pouštěl toto záměrně nezletilé [REDAKCE]. Jak vyplývá z výpovědi svědkyně [REDAKCE] manželky obžalovaného, byla v tu dobu v jiné místnosti, kdy slyšela ladění televizoru a pak „nějaké vzdechy“, tedy vešla do obývacího pokoje, kde viděla tuto tematiku na obrazovce a přítomnou [REDAKCE] kterou odvedla, rezolutně popřela, že by mělo dojít se strany obžalovaného k sexuálnímu obtěžování vnučky, tedy že by jí měl osahávat, nebo že by dokonce zakazovala [REDAKCE] aby o tom s někým mluvila, co se týče toho porna, tak to brala [REDAKCE] jako zážitek, který pak ostatním vyprávěla, což je pochopitelné u tak malého děvčete, pokud by zároveň s tímto aktem nesouviselo obtěžování ve smyslu osahávání na intimních partiích, jak zdůraznil svědek [REDAKCE] ve své výpovědi před soudem, tedy že mu měla nezletilá [REDAKCE] i [REDAKCE] sdělit, že jí dědeček pouštěl porno a zároveň jí osahával, a pak ještě následující den ráno. K tomu, co se dělo při ladění televizoru, pak shodně vypovídaly v obdobném kontextu kromě manželky obžalovaného a jejich dcery [REDAKCE] i svědkyně [REDAKCE] tedy co jí [REDAKCE] říkala, a v neposlední řadě obě vyslechnuté nezletilé, tedy [REDAKCE] a [REDAKCE].

9. Za podstatné pak soud považuje přehrání videozáznamů s výsledkem nezletilých na policii v rámci přípravného řízení. Předem je nutné konstatovat, že způsob výslechu, vedený policejní komisařkou, soud nepovažuje z procesního hlediska za ve všech bodech použitelný, a to s ohledem na četnost návodných otázek. Otázky typu: „Děda je osoba, kterou máš ráda, vidíš?“ nebo „Budeme se bavit o tom, co se stalo, co jsi mi povídala posledně“, nelze přijmout v rámci hodnocení pořízeného důkazu. Poškozené takto útlého věku a intelektových schopností nelze předestírat, o čem konkrétně bude veden jejich pohovor, a může to důvodně vzbuzovat v dívce nedůvěru či možnost nějakého špatného prožitku, který nutně nemusí být zážitkem ze skutečně prožitého, tedy v tomto případě ze sexuálního obtěžování, ale z následné prožitého, tedy z reakce ze strany celé rodiny. Nadto v některých pasážích vyslychající policistka navazovala na předchozí úřední záznam o podání vysvětlení, tedy za situace, kdy nebylo sděleno obvinění a nebylo zahájeno trestní stíhání proti obžalovanému, proto toto nelze procesně použít a následné otázky tak rovněž nebyly tímto soudem brány v potaz, čehož by se měla policie do budoucna vyvarovat, zejména v případě, kdy se jedná o výslech nezletilých osob, který by už neměl být v dalších fázích trestního řízení opakován. Nezletilá [REDAKCE] zprvu uvedla, že se bojí vypovídat, pak uvedla, že na televizi naskočilo porno, zavolala babičku, která jí řekla, že se to nedělá před dětmi. Děda byl v tu chvíli na gauči a neviděl ji, když stála u dveří. Babička na dědu zakřičela a odvedla ji. Děda na ni nikdy nesahal, ani nikdo jiný z dospělých, jen maminka, když byla nemocná. Dědu má ráda. Rovněž uvedla, že se s [REDAKCE] nikdy nekoukaly na porno, ale když byly na telefonu, tak tam to porno najednou naskočilo. Z její výpovědi vyplývá, že skutečně došlo k momentu, kdy obžalovaný ladil televizor, aniž by věděl o přítomnosti nezletilé, která viděla, jak naskočil program s pornografickou tematikou, poté ji odvedla babička. Pokud o ní nevěděl, jak bylo potvrzeno všemi výpověďmi, pak nebylo hodnověrně vysvětleno tvrzení svědka [REDAKCE] že při té příležitosti mělo zároveň dojít k osahávání obžalovaným nezletilé, která u něj v bezprostřední blízkosti nebyla.

10. Co se týče nezletilé [REDAKCE] její výpověď byla daleko spontánnější, avšak i zde soud musí zdůraznit, že ne všechny kladené otázky nebyly návodného charakteru, a proto také byly použity pouze některé odpovědi. [REDAKCE] podrobně popsala, jak [REDAKCE] odešla z pokojíčku, babička pak zakřičela, ať jde pryč. Jestli se něco dělo mezi [REDAKCE] a dědou, tak to musí říct [REDAKCE] sama. Vyjádření svědkyně v tom směru, že asi dědu něco popadlo, že [REDAKCE] pustil, když tam přišla babička, asi byla [REDAKCE] krásná, nebo musel mít jiný důvod, je evidentně částečně vlastní úvaha, aniž by takovému jednání byla přítomna, částečně se může jednat o navádění jinou osobou, vychyluje se to z kontextu ostatních odpovědí svědkyně. Pak uvedla, že s tátou se nedá mluvit, s maminku ano, ona jim nelže. Věřící mamince a chtějí u ní bydlet. Ani z této výpovědi není zřejmé, jak obžaloba dospěla k závěru, že mělo dojít k osahávání na prsou a přirození nezletilé [REDAKCE] nikdo takové jednání neviděl a samotná [REDAKCE] také toto jednání popřela. S tím souvisí i obsah znaleckého

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

posudku na nezletilou [REDAKCE] kdy znalkyně dospěla k závěru, že s odkazem na její předchozí výpověď, tedy úřední záznam o podání vysvětlení a na jejich pohovor, se výpověď nezletilé liší téměř ve všech ohledech, přičemž nelze jednoznačně určit, jestli se tak děje pro její prostoduchost, tedy snížený intelekt, či značné konfabulace nebo zkreslování v důsledku ovlivnění jinou osobou. Dále odpovíděla na zadané otázky tak, že ve značné míře se objevují konfabulace, které zcela pozmění i smysl příběhu, její snížené paměťové schopnosti a četné konfabulace mohou mít zásadní vliv na snížení její věrohodnosti a je velmi pravděpodobné, že je ovlivnitelná ve vztahu ke své schopnosti reprodukovat prožité události. I přes dosavadní řízení nemá negativní vztah ke svému dědečkovi a nejsou na ni patrna žádná psychická poškození ze strany obžalovaného.

11. To samé však nelze uvádět k výpovědi svědka [REDAKCE] který byl, na rozdíl od obžalovaného, poučen dle jiných ustanovení trestního řádu, tedy že je jeho povinností vypovídat pravdu, jinak by se mohl vystavit nebezpečí trestního stíhání, a to zejména pro křivou výpověď nebo pro křivé svědectví. Svědek ve své výpovědi uváděl, že se mu [REDAKCE] i [REDAKCE] svědily, že děda záměrně pouštěl [REDAKCE] v televizi porno, což však bylo jejich výpověďmi vyvráceno. Dále trval na svém tvrzení, že mělo dojít k osahávání [REDAKCE] obžalovaným, a to jak při sledování televize, tak i následující den ráno. O takovém prožitku nebyla v rámci všech použitelných výpovědí ani stopa, z čehož vzniká důvodné podezření, že poškozený [REDAKCE] mohl takto vypovídat záměrně proti obžalovanému či jeho bližší rodině, čímž soud dává na vědomí státnímu zastupitelství, aby byly učiněny kroky k prošetření takové výpovědi v kontextu s následujícími opatřeními, která dosud byla použita proti obžalovanému, tedy za vědomosti, že v době, kdy bylo vyhlášeno rozhodnutí v této věci, svědek nerespektuje předběžné opatření Okresního soudu v Děčíně o úpravě styku s dětmi a bylo zahájeno další trestní stíhání obžalovaného v podstatě pro totožný skutek. Je zřejmé, že po rozchodu rodičů dochází ke značné averzi a obtížné řešitelné výchově a výživě nezletilých dětí útlého věku, které jsou nesmyslně vtahovány do problémů mezi jejich rodiči, potažmo širší rodiny, kam patří i obžalovaný, jsou podrobovány výslechům policie a názorům svých rodičů, byť obě vyslovily opakovaně své přání, že chtějí být i nadále u své matky. To, jakým způsobem jsou předběžná řízení řešena a upravena, není záležitostí tohoto soudu, je však evidentní, že tyto věci spolu úzce souvisí.

12. Protože v průběhu řízení před soudem vyvstaly hluboké pochybnosti o tom, že by se obžalovaný dopustil skutku, tak jak je popsán v obžalobě, respektive v rámci první části, že by záměrně umožnil nezletilé [REDAKCE] sledování pornografického filmu, ale zejména, že by ji osahával na intimních partiích, což je považováno za mnohem závažnější trestnou činnost, která byla rovněž v jednom skutku obsažena, přistoupil soud v rámci zproštění k příznivějšímu řešení, tedy obžalovaný byl obžaloby zproštěn podle § 226 písmeno a) trestního řádu, kdy nebylo prokázáno, že by se skutek vůbec stal. Pokud byly obžalobou v tomto řízení předloženy důkazy v podobě výslechu nezletilých svědků a dalších listinných materiálů, soud by považoval za vhodné, aby pro příště byly vedeny výslechy náležitým a odpovídajícím způsobem, rovněž by měl být opatřen také znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie, na osobu obžalovaného, a také znalecké posudky na oba rodiče, a to z odvětví klinická psychologie stran jejich věrohodnosti. Jak vyplynulo ze všech provedených důkazů, vyjma obsahu výpovědi svědka [REDAKCE] kterou soud nepovažuje za věrohodnou, obžalovaný pouze ladil televizor, kde naskočila nevhodná tematika, aniž by k tomu nezletilou přizval, k osahávání nedošlo, nikdo tomu nebyl přítomen, obžalovaný takovou činnost popřel a nezletilá uvedla, že se nic takového nestalo. Proto soud rozhodl, jak je shora uvedeno.

13. Svědek [REDAKCE] se v rámci trestního řízení před začátkem hlavního líčení nepřipojil s nárokem na náhradu škody, nebylo tedy o něm rozhodováno. Opatrovník nezletilé [REDAKCE] se připojil s nárokem na nemajetkovou újmu ve výši 50 000 Kč, aniž by tato částka byla blíže specifikována, soud je s tímto nárokem odkázal do civilního řízení, a to s odkazem na ustanovení § 229 odstavec 3 trestního řádu, neboť došlo ke zproštění obžalovaného a jiný postup nebyl možný.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat do **8 dnů** od jeho doručení odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být ve lhůtě 8 dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nepřísluší osobám, které se jej výslovně vzdaly.

Česká Lípa dne 8. října 2021.

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 3. května 2022 v trestní věci obžalovaného: [REDAKCE], o odvolání [REDAKCE] do rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 8. října 2021, č.j. 33 T 53/2021-233,

takto:

Podle § 253 odst. 1 trestního řádu se odvolání zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 8. října 2021, č.j. 33 T 53/2021-233, byl obžalovaný [REDAKCE] podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěn obžaloby pro skutek, že v blíže nezjištěné době od listopadu 2019 do 10. 6. 2020, v [REDAKCE] v domě čp. [REDAKCE] v bytě, který užívá [REDAKCE] se svou manželkou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] v obývacím pokoji nejméně v jednom případě úmyslně umožnil nezletilé [REDAKCE] sledování pornografického filmu v televizi, přičemž ji nejméně v jednom případě osahával na přirození a prsou, kdy tímto jednáním vědomě ohrozil mravní vývoj nezletilé [REDAKCE] neboť svou sexuální zvráceností tuto vydal v nebezpečí osvojení si návyků nevhodných pro její věk, spočívající zejména v předčasném zahájení sexuálního života a sledování pornografických děl, čímž měl spáchat zvlášť závažný zločin pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku a přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmeno b), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku, neboť v řízení nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl obžalovaný stíhán. Podle § 229 odst. 3 tr. řádu byla poškozená [REDAKCE] odkázána se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních. Rozsudek nabyl právní moci dne 4. 11. 2022.
2. [REDAKCE] otec poškozené [REDAKCE] podal dne 4.1.2022 ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem podání nadepsané „Odvolání zúčastněné osoby do rozsudku 33 T 53/2021-233 ze dne 8.10.2021“. Krajským soudem v Ústí nad Labem bylo postoupeno na Okresní soud v České Lípě jako soud příslušný k podání odvolání. Tímto okresním soudem bylo odvolání předloženo k rozhodnutí příslušnému odvolacímu soudu, kterým je pro tento okresní soud Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Odvolatel namítá, že se soudkyně chovala nevhodně, zesměšňovala jeho i poškozenou a stranila obžalovanému a provedla jen důkazy ve prospěch obviněného, z čehož [REDAKCE] dovozuje, že soud prvního stupně byl podjatý. Dále namítá, že soud prvního stupně nevyslechl jeho matku a družku, neprovedl výslech znalkyně ani znalecký posudek. Dále neprovedl k důkazu zprávy PPP [REDAKCE] ani nevyslechl učitelky obou jeho dcer či pracovnice OSPOD [REDAKCE] a OSPOD [REDAKCE]. Dále soud prvního stupně opomněl provést k důkazu první a druhý výslech jeho dcer a jejich sestřenic. Soudu prvního stupně vytýká, že neoznámil trestný čin, o němž se dozvěděl při hlavním líčení. Namítá, že měl být přibrán znalec k otázce ladění televize a dostupnosti předplacených kanálů. Poukazuje na rozpory ve výpovědích obžalovaného, jeho manželky a první dcery obžalovaného, kteří byli při incidentu v bytě. Ohrazuje se proti označení, že jeho dcery jsou mentálně retardované, neboť Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

obě dcery jsou v současné době ve škole jedničkářky, a vytýká nedostatečné hájení práv poškozené ustanoveným opatrovníkem. Ke svému odvolání přiložil řadu podání svého zmocněnce [REDAKCE] učiněných ve vztahu k projednávané věci.

3. Krajský soud se předně ve smyslu ustanovení § 253 odst. 1 tr. řádu zabýval otázkou, zda odvolání proti napadenému rozsudku bylo podáno oprávněnou osobou, včas či nebylo podáno osobou, která se odvolání výslovně vzdala nebo osobou, která podala odvolání v téže věci, ve které již předtím výslovně vzala odvolání zpět.
4. Podle § 229 odst. 3 tr. řádu, jestliže soud obžalovaného obžaloby zproští, odkáže poškozeného s jeho nárokem na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení vždy na řízení ve věcech občanskoprávních, popř. na řízení před jiným příslušným orgánem.
5. Podle § 246 odst. 1 tr. řádu rozsudek může odvoláním napadnout zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku (písm. c) a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení (písm. d).
6. Z obsahu podání [REDAKCE] je patrné, že napadá zprošťující výrok pravomocného rozsudku soudu prvního stupně, aniž by byl v projednávané věci v postavení osoby oprávněné podat odvolání. Poškozené nezletilé [REDAKCE] byla státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v České Lípě usnesením č. j. 2 ZT 443/2020 ze dne 13.1.2021 jmenována pro potřeby předmětného trestního řízení opatrovníkem k výkonu práv a povinností jejích zákonných zástupců advokátka Mgr. Aneta Eclerová. Poškozená nezletilá tedy nebyla v předmětném řízení zastoupena otcem a matkou jako svými zákonnými zástupci, ale z důvodu přetrvávajícího konfliktu mezi jejími rodiči, kdy její matka je dcera obžalovaného a otec podal trestní oznámení na obžalovaného pro projednávaný skutek, byla zastoupena opatrovníkem z řad advokátů. Tento ustanovený kolizní opatrovník nastoupil do pozice zákonných zástupců nezletilé poškozené - jejího otce a matky. [REDAKCE] sám pak v projednávané věci nebyl v postavení poškozeného ve smyslu § 43 odst. 1 tr. řádu, neboť mu nebylo trestným činem ublíženo na zdraví, způsobena majetková škoda nebo nemajetková újma, ani se na jeho úkor pachatel trestným činem neobohatil. Na doplnění může krajský soud uvést, že při rozhodnutí soudu zprošťujícím rozsudkem je postup dle § 229 odst. 3 tr. řádu obligatorní a nepřichází jiné rozhodnutí než poškozeného s jeho nároky odkázat na občanskoprávní řízení dle § 229 odst. 3 tr. řádu. Došlo-li ke zproštění viny dle § 226 tr. řádu, nemůže výrok dle § 229 odst. 3 tr. řádu poškozený účinně napadnout odvoláním, neboť by se jím fakticky domáhal jiného výroku o vině a tedy odsuzujícího rozsudku. Jen takovým rozsudkem lze přiznat nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení. Poškozený nemá právo podat odvolání proti rozhodnutí o vině obžalovaného. Rámec odvolacího práva poškozeného je vymezen shora uvedeným ustanovením § 246 odst. 1 písm. d) tr. ř. Vzhledem k tomu, že soud prvního stupně ve zprošťujícím rozsudku vyhlásil správně a zákonně výrok podle § 229 odst. 3 tr. řádu, jímž poškozenou [REDAKCE] odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, překračují odvolací námitky učiněné [REDAKCE] také rámec oprávnění daného poškozenému ustanovením § 246 odst. 1 písm. d) tr. řádu. Takové dovolání by bylo nutné zamítnout dle § 253 odst. 1 tr. řádu i v případě, že by bylo podáno osobou, která měla v této věci řádné procesní postavení poškozeného. Dle textu podaného odvolání [REDAKCE] sám sebe označoval procesním postavením zúčastněné osoby ve smyslu § 42 odst. 1 tr. řádu. Toto postavení je v trestním řízení přiznáno pouze tomu, jehož věc nebo část majetku byla zabráněna nebo podle návrhu má být zabráněna, a v projednávané věci nedošlo k zabránění žádné věci či majetku. [REDAKCE]

██████ tak nemá postavení zúčastněné osoby a nelze mu přiznat práva s tímto v trestním řízení spojená.

7. Proto krajský soud, aniž by věcně přezkoumával napadený rozsudek, jakož i řízení jemu předcházející, podané odvolání v neveřejném zasedání (viz. § 263 odst. 1 písm. a) tr. řádu) podle § 253 odst. 1 tr. řádu jako podané osobou neoprávněnou zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí mohou obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné jen proti důvodům rozhodnutí.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec dne 3. května 2022

JUDr. Jitka Tomsová, v.r.
předsedkyně senátu